

Úterý 14. června

Desetitisíce lidí vyrazily na protivládní demonstraci v Paříži a Řekové evakuují další dva tábory migrantů u hranice s Makedonií
Soud EU zamítl žalobu proti britskému omezení dětských přídatků
Policie odloží reformu na srpen, Chovanec ji zatím nepodepíše
Babiš plánuje daňové přiznání na dvě stránky či daňový kiosky a Zeman vyzval koaliční strany, aby uchovaly vládu až do voleb
Babiš odmítá tvrzení, že Agrofert ovlivňoval peníze z EU
Aukce kmitočtů pro sítě LTE vynesla 2,6 miliardy Kč
Počasí v Praze: oblačno, přeháňky, 23°C

Středa 15. června

NATO podle Ruska před summitem rozdmýchává protiruskou hysterii
Švýcarsko po téměř čtvrt století stáhne žádost o členství v Evropské unii
Chovanec reformu policie podepsal, policie se nesmí stát divizí Agrofertu
Vypovězení koaliční smlouvy by podle Babiše neznamenalo odchod z vlády
Sobotka prohlásil, že nevidí jinou variantu stabilní vlády než tu současnou
Chovanec podle Babiše porušil koaliční smlouvu a ukončil boj s korupcí a Reorganizace policie podle Tuhého žádné probíhající kauzy neohrozí
Lékař Barták za plánování vražd a vydírání dostal 15 let vězení
Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 22°C

Čtvrtek 16. června

Britskou labouristickou poslankyni Jo Coxovou zavraždili
Ve Středozemním moři byly nalezeny trosky letounu Egyptair
Merkelová a Fico jednali o brexitu a slovenském předsednictví EU a Pnutí v koalici kvůli policii trvá, ČSSD připustila změny v koaliční dohodě
Klaus říká, že jeho nejdůležitější politické období bylo po listopadu 1989
NSZ Zeman prověří medializaci plánu žalobců vyslechnout šéfy policie
Čeští vědci objevili skupinu látek s vysokým účinkem proti viru zika
Z ÚOOZ odešli dva policisté, další se možná chystají
Počasí v Praze: oblačno, večer déšť, až 27°C

Pátek 17. června

Putin vyzval evropské vůdce, aby vylepšili vztahy s Ruskem a Německý soud poslal dozorce z Osvětimi na pět let do vězení
Našla se i druhá černá skříňka ze zříceného egyptského letadla
Sobotka pozval do Prahy čínského premiéra, ten pozvání přijal
Soud opět zprostil viny Nečasovou a bývalé vojenské zpravodajce a Jančura polepil své autobusy čísly na Chovance a Sobotku
Pražští zastupitelé podpořili železniční tunel do Kladna
Neomarxisté z pražské Kliniky dostali 50tisícovou pokutu
Počasí v Praze: dopoledne déšť, pak vyjasnění, 18°C

Víkend 18. – 19. června

Kanada schválila asistovanou sebevraždu s pomocí lékaře a Rusko a USA se shodly na zlepšení vojenské koordinace v Sýrii
Turečtí pohraničníci zastřelili u hranic se Sýrií 11 Syřanů, včetně 4 dětí
Cameron upozornil Brity, že referendum bude nevratnou životní volbou
GIBS prověří, zda Babiš neměl interní informace protimafiánské policie a Bývalý šéf ÚOOZ Šlachta by měl dostat nabídku pro stát, řekl Sobotka
Odchod Britů z EU by pro naši ekonomiku nebyl katastrofou, míní Babiš
Sobotka a Babiš se shodli, že hlasování o důvěře vládě nebude nutné
Počasí v Praze: oblačno, 25°C

Pondělí 20. června

Občané EU podle průzkumu stojí o setrvání Británie v unii a Kampaně k brexitu se zas rozjely po přestávce po smrti poslankyně
V Belgii zadrželi šest lidí kvůli loňskému útoku v rychlovlaku Thalys
Tuhý se ohradil proti nařčení, že může za únik informací z hospodářských kauz
Šlachta žádá o svolání sněmovního výboru pro obranu a bezpečnost a V Brně vznikla pětikoalice ANO, ŽB, SZ, TOP 09 a KDU-ČSL
Vědci píší Ťokovi, aby jejich studii o závalu D8 nezkrusoval
Solar Impulse 2 zahájil přelet Atlantického oceánu
Počasí v Praze: postupně vyjasnění, 21°C

Úterý 21. června

Clintonová hledá viceprezidenta, Sanders to prý nebude
Velvyslanci zemí EU se shodli na prodloužení sankcí vůči Rusku a Bezpečnostní rada států nesmí nahradit policejní šetření, tvrdí Sobotka
Kvůli některým policistům a žalobcům navrhla TOP 09 vyšetřovací komisi
Babiš prohlásil, že nebude v opozici a sedět ve žvanírně, radši odejde a Po Komárkově prohlášení podal Tuhý trestní oznámení pro pomluvu
Zeman dostal řád bojovníků za svobodu, kritizoval pseudoelitu a Noví profesori převzali dekrety z rukou ministryně školství
Počasí v Praze: oblačno, 23°C

Středa 22. června

KLDR provedla dva testovací odpaly nových raket Musudan a Státy EU podpořily kompromisní návrh evropské pobřežní stráže
Zeman vyzval Babiše a Chovance k ukončení mediálních přestřelků
Sobotka vyhrál, BRS se kvůli Babišovi a lidovcům dřív nesejde a MF bude pokračovat na přípravě rozpočtu se schodkem 60 GKč
Vláda se shodla na navýšení peněz na platy učitelů o 8 procent a Policie obvinila pět lidí z podvodu kvůli elektrárně Ševětín
Teolog Halík převzal čestný doktorát Oxfordské univerzity
Počasí v Praze: oblačno, až 28°C

Čtvrtek 23. června

52 % Britů hlasovalo pro setrvání v EU, ukázal první průzkum
Nejvyšší soud USA zablokoval Obamovy plány s přistěhovalci
Led Zeppelin ve své písni Stairway to Heaven melodii neukradli a Zeman je pro setrvání Velké Británie v unii, obává se odtržení Skotska
Sněmovní bezpečnostní výbor neschválil program, Šlachta nevystoupil
Zeman podepsal důchodovou novelu i vyšší pokuty za přestupky a Odbory žádají, aby se učitelům přidalo osm procent už od září
ČSSD podle nejnovějšího průzkumu CVVM předstihla ANO
Počasí v Praze: jasno, až 32°C

Pátek 24. června

Německo svolává zakládající země Evropské unie
Cameron oznámil, že kvůli brexitu na podzim rezignuje
Merkelová považuje brexit za zlom, politici žádají reformu EU a Ministři zahraničí EU chtějí rychlý začátek vyjednávání o brexitu
Britové se podle Zemana rozhodli opustit EU kvůli obavě z migrace a Rozhodnutí Británie není koncem světa ani EU, prohlásil Sobotka
Zeman se sešel s Dukou, řešili žaloby církví kvůli restitucím
Policie rozbila gang, který do ČR dovážel kokain a extázi
Počasí v Praze: jasno, 33°C

Víkend 25. června – 26. června

Do rozšířeného panamského průplavu vplula první loď
Irácké jednotky dobyly poslední čtvrť ve městě Fallúďža
Brusel zvyšuje tlak na Británii, aby zahájila proces odchodu z EU a Španěle volili nový parlament, doufají, že se vyřeší politický pat
Skotská premiérka chce jednat s EU o ochraně skotských zájmů
Brexit naruší zónu volného obchodu v Evropské unii, míní Zeman a ČSSD koupila dluh Altnera, ten považuje takový postup za podlý
Při požáru skladu textilu v Olomouci vznikla škoda za 40 MKč
Počasí v Praze: v noci déšť, ochlazení z 33°C na 23°C

Krvavý symbol míru: Jaguár, maskot olympijských her, zastřelen při focení

Tereza Stonišová Reflex
Organizátoři blížících se olympijských her v brazilském Riu de Janeiru se rozhodli pro účely propagace her nafotit zvláštní snímky, na nichž by pózoval živý jaguár, maskot olympijských her, který figuruje i ve znaku tohoto svátku sportu. Jaguárka Juma během fotografování poslušně pózovala. Při odchodu ze scény se však organizátorům vysmekla z řetězu, což jí vyneslo smrtelnou ránu do hlavy. Organizátoři dle agentury Reuters již potvrdili, že spojit olympijskou pochodeň, která symbolizuje právě především mír, s divoče žijícím zvířetem svázaným do řetězů, byla zásadní chyba. Tuto chybu však již půjde těžko napravit, když stála život ohroženého zvířete, v tomto případě jaguárky Jumy, která jinak žila v brazilské zoologické zahradě. I přes tragický konec tohoto focení však paradoxně

snímky vznikly, a zřejmě také k propagaci her budou použity i přes tragický konec jaguárky.
Incident se odehrál v brazilském městě Manaus, kde focení probíhalo. Na fotografiích pózoval jeden z účastníků olympijských her, fyzioterapeut brazilského původu Igor Simoes Andrade. Na fotografiích je zřejmé, že se jaguárka chová klidně, na zveřejněném videu dokonce zívá a nejeví žádné známky agresivity.
Když však po fotografování odváděli jaguárku zpět do klece, aby byla převezena opět do zoologické zahrady, vysmekla se z obojku, na němž ji při pózování drželi. Na fotografiích je i několik armádních příslušníků, kteří zároveň působili jako dozor nad zvířetem. Když se zvíře vysmeklo, a nepomohla ani uspávací pistole, jeden z mužů ji ranou do hlavy na místě zastřelil.
Nad událostí se pozastavuje například Brittany Peet, vedoucí organizace na ochranu zvířat (PETA). “Kdy už se lidé poučí? Divoká zvířata, která žijí v zajetí a která jsou nucena dělat věci, z nichž mají hrůzu a bojí se jich, jsou v podstatě časovanou bombou,” uvedla pro agenturu Reuters s tím, že chování samice, která se chtěla dostat na svobodu, není nijak neobvyklé. “Udělalí jsme chybu,” přiznávají organizátoři a doplňují, že neměli dovolit, aby symbol svobody a míru reprezentovalo zvíře, které žije v zajetí. Petici, která žádá řádné prošetření případu s případnými právními následky pro organizátoři, kteří při události pochybili, podepsalo již téměř 50 tisíc lidí.

Na makové buchtě jsme závislejší než na opiu

Darina Křivánková Reflex

Při pohledu na barevně kvetoucí pole v české krajině leckterý cizinec žasne: V řadě zemí světa se mák jako potenciální zdroj opia nesmí pěstovat. U nás je ale závislost na makových buchtách silnější než na opiu.

Také se vám v dětství zdálo, že Maková panenka nebyla zas tak nevinná, jak se tvářila, a že si s nebohým motýlem Emanuelem zahrávala víc, než bylo zdrávo? Když nevěděla kudy kam, zašla pro radu ke staré makovici. A bylo. V takové makovici se toho totiž ukrývá tolik, až se nechce věřit. Nepatrná maková zrnka mají složení, jež je pasovalo na superpotravinu: 100 g máku obsahuje 20 g bílkovin, 43 g tuků, 24 g sacharidů, 20 g vlákniny a nezanedbatelné množství vápníku, železa, draslíku, hořčíku a fosforu. Takže když matky dávaly Honzům na cestu do světa buchtu s mákem, bylo to proto, aby vydrželi a došli co nejdál. Naši předkové sice neměli laboratorní rozbory, ale zato intuici a schopnost vnímat, co tělu dělá dobře, a co mu naopak škodí. Mák prospíval a prospívá v mnoha ohledech. Je to zdroj síly a energie, zlepšuje paměť, tlumí bolest hlavy, uvolňuje křeče, dobře se po něm spí i dýchá, vyživuje kosti, vlasy i nehty a pomůže od stresu.

Kde hulení nemá tradici…

Mák také obsahuje různé alkaloidy a bílé mléko z nezralých makovic je významným zdrojem opia. Nálezky makových semen sahají až do neolitu, ve starověké Mezopotámii už jsou zmínky o opiu, které se pak táhlo historií takřka nepřetržitě a na různých místech světa mělo různý vliv, třeba v Číně zcela zásadní. Jenže u nás, jak známo, hulení (čehokoli) nemá tradici. Takže když se u nás začátkem 19. století rozšířilo pěstování máku setého, nikoho to zvlášť z míry nevyvádělo. Za expanzi máku prý mohla néuroda v olivových hájích na jihu Francie, hledaly se tak alternativní zdroje oleje.

Od té doby se až do poválečného období vyšplhala rozloha makových polí na pěkných 31 tisíc hektarů. Poté nastal makový útlum a úpadek, protože komunista měl v hledáčku jiné plodiny. Nejlepší v máku jsme ale byli v roce 2007, to u nás bylo oseto téměř 60, možná až 70 tisíc hektarů (zdroje se v údajích rozcházejí), což nás s přehledem zařadilo na čelo tabulky světových producentů. V procentuálním vyjádření to mělo být dokonce nějakých 60 procent veškerých výnosů. A žádné opium, všechno do buchet. Nutno dodat, že o polích, která jsou po světě rozestata za nelegálním účelem, se tak přesné statistiky nevedou. Většina máku od nás putuje na export, hlavně směrem na východ, kde má v kuchyni podobně silnou tradici jako u nás. Nejrozšířenější je klasický modrý, ale pěstuje se například i bílý. V běžně produkovaném potravinářském máku by mělo být množství alkaloidů jen nepatrné. Před pár lety ale ve Fakultní nemocnici Plzeň prováděli výzkum, během něhož se čtrnáct dobrovolníků nacpalo makovými koláči. Ve vzorcích jejich moči pak bylo takové množství návykové látky, které by stačilo na odebrání řidičského průkazu. Z toho plyne ponaučení, že přejít se makovými koláči sice drogovou euforii nezpůsobí, ale o řidičák vás to připravit může.

Flašíková sa postavila za malých výrobcov: Veľké obchody používajú nekalé praktiky!

Súčasná ochrana maloobchodníkov a malých výrobcov potravín pred nekalými obchodnými praktikami veľkých reťazcov nestačí. Ťažkosti prehlbuje aj pokračujúci neúmerný pokles cien mlieka, bravčového mäsa a s nimi súvisiacich produktov.

Nekalé praktiky veľkých obchodných reťazcov spočívajú predovšetkým vo vynucovaní si neférových zmluvných podmienok, vyhrážaní sa, či požadovaní neprimeraných zliav. "Malí výrobcovia sa im sami ubrániť nevedia. Obávajú sa totiž následného ukončenia obchodného vzťahu," priblížila europoslankyňa Monika Flašíková Beňová.

V konečnom dôsledku zaváži cena

Problém sa týka mnohých európskych štátov vrátane Slovenska. "Kričíme síce, že na pulloch predajní chceme slovenské potraviny, no v konečnom dôsledku zaváži cena. Tou však malí domáci výrobcovia nie sú schopní konkurovať donekonečna," uviedla.

Viacere členské krajiny Európskej únie preto prijali voči nekalým praktikám veľkoobchodov konkrétne opatrenia. „Medzi ne sa zaraďuje aj Slovensko. Otázna je však predovšetkým ich efektívnosť. V tej máme stále čo doháňať," zdôraznila Monika Flašíková Beňová.

Témou účinného boja proti nekalým obchodným praktikám sa bude na začiatku tohto týždňového plenárneho zasadnutia zaoberať Európsky parlament. "Musíme sa zameriavať na to čo funguje. Výraznejšie obmedzenie neférových praktík veľkých reťazcov prinesie malým výrobcom možnosti investícií a udržania zamestnanosti v tomto dôležitom sektore," uzavrela. Autor: TASR

Európe hrozí Brexit, predsedníčka výzva je za rohom: Zahraničie nám nefandí, potopí Slovákov Fico?!

Už onedlho sa Slovenská republika postaví do čela Európskej únie a po prvýkrát bude predsedáť Rade EÚ, jednému z najvyšších orgánov celej únie. Zatiaľ čo my sa na takúto výzvu nepochybne tešíme, niektoré zahraničné štáty sledujú postup Slovenska s obavami.

Jednou z kľúčových tém je, samozrejme, Brexit, teda záujem Veľkej Británie o odchod z EÚ. Už zajtra (23. júna) sa v kráľovstve uskutoční referendum, v ktorom sa ostrovania rozhodnú, či chcú v únii zostať alebo nie.

Medzi dôvody, píše The Washington Post, pre ktoré Briti zvažujú vyťahnutie európskych kotiev z členského prístavu, patrí tendencia Nemecka a iných krajín presadiť nedobrovoľné prijímanie migrantov zo Sýrie či Afriky. Utečeneckým kvótam Európskej únie sa Briti bránia zubami-nechtami. Paradoxne, čoskoro si na trón únie sadne Slovensko, krajina, ktorej premiér otvorene vyhlásil, že islam na Slovensku nemá miesto.

Predsedsníctvo v Rade EÚ rotuje v rámci členských štátov v šesťmesačných intervaloch. Denník The Washington Post svojim čitateľom pripomenul, že Robert Fico patrí k jedným z najväčších odporcov moslimskej imigrácie – a ten istý muž bude od 1. júla reprezentovať záujmy únie, ktorá je naklonená utečeneckej problematike.

Merkelová už v roku 2015 otvorila dvere dokorán, v dôsledku čoho sa len do Nemecka dostalo milión žiadateľov o azyl, nehovoriac o globálnom vzostupe radikálnej pravice, ktorý môžeme sledovať aj u nás. Kotlebova ĽSNS vo voľbách získala cez 8 percent platných voľičských hlasov.

Kresťanská krajina bez tolerancie

Fico v januári 2015 vyhlásil, že Slovensko je kresťanskou krajinou, a preto „nemôžeme tolerovať príchod 300 až 400 tisíc moslimských imigrantov, ktorí by u nás radi začali stavať mešity a zmenili našu kultúru a štátne hodnoty.“

Premiérove slová si zahraničie zapamätalo, a teraz, krátko pred naším predsedsníctvom, ich znova vyťahuje s komentárom, že moslimská populácia na Slovensku predstavuje len zlomok a že nikto z Bruselu neočakáva, že ubytujeme obzvlášť vysoký počet utečencov. Podľa Fica Slovensko necíti žiadnu povinnosť voči EÚ ubytovať migrantov, pretože sme to neboli my, kto bombardoval v roku 2011 Líbyu.

Kaliňák neskôr zdôraznil, že ak by Slovensko náhodou nejakých utečencov predsa len vzalo, museli by to byť kresťania.

Podľa Washington Postu je Ficova politika do istej miery vnímaná ako pokus zastaviť vzostup extrémistických pravicových strán na Slovensku. „Neimponuje to však európskym zákonodarcom a zástupcom, ktorí stále pracujú na zavedení povinných kvót pre žiadateľov o azyl.“

Práve jeden z takýchto predstaviteľov EÚ, člen najväčšieho politického zoskupenia, Európskej ľudovej strany, sa denníku Politico zdôveril, že podľa neho sa zo slovenského predsedsníctva neteší nikto okrem nás samotných.

„Sme v strede obrovskej migračnej reformy a za chvíľu budeme hotoví. Ako nás má viesť krajina, ktorá pochová každý jeden plán o migrácii?“ napísal Politico, citujúc europolitika. Podľa neho budú Slováci čeliť stretu záujmov – tých vlastných s tými európskymi.

Ďalší diplomat je zasa presvedčený o tom, že Slovensko, aj napriek niekoľkoročným prípravám, nebude schopné predsedáť na takej úrovni ako jeho predchodca. „Celkom určite môžeme očakávať nižšiu mieru profesionalizmu než u Holanďanov,“ povedal otvorene.

Prvé predsedsnícke kroky Slovenska v každom prípade úzko súvisia so zajtrajším referendom o Brexite. Viac o tom, čo môžeme očakávať v oboch alternatívach výsledku, sa dočítate už zajtra v denníku Plus JEDEN DEŇ.

Merkelová a Fico TASR

Myslíte si, že Slovensko predsedsníctvo v Rade EÚ zvládne k spokojnosti členských štátov?

Áno 76% Nie 24% Autor: Pluska.sk/mar

Mimo záujmu teroristov: SIS v roku 2015 nezaznamenala hrozbu voči Slovensku

BRATISLAVA - Slovenská informačná služba (SIS) v minulom roku nezaznamenala bezprostrednú hrozbu teroristického útoku voči Slovensku, ani voči jeho občanom či záujmom v zahraničí. Rovnako nezískala poznatky o zapojení občanov SR, respektíve cudzincov v nejakej forme pobytu na Slovensku do teroristických aktivít. Uvádza sa v Správe o činnosti SIS za rok 2015.

Výstup v utorok prezentoval jej riaditeľ Ján Valko pred členmi parlamentného výboru na kontrolu činnosti SIS a následne sa o nej rokovalo aj v pléne Národnej rady SR. Verejná, odtajnená časť Správy o činnosti SIS za rok 2015 je v zmysle rozhodnutia jej riaditeľa zverejnená na webovom sídle SIS v sekcii Pre vás.

Monitorovala hlavne Islamský štát

V roku 2015 slovenská tajná služba prioritne zamerala spravodajskú pozornosť na monitorovanie a vyhodnocovanie teroristických rizík pre EÚ v kontexte výrazného nárastu teroristických útokov a teroristických hrozieb voči Západu zo strany islamistických radikálov, najmä džihádistickej organizácie Dáiš (takzvaný Islamský štát).

Služba poskytla domácim externým príjemcom hodnotenia súvisiace s útokmi na redakciu Charlie Hebdo a predajňu kóšer potravín v Paríži v januári 2015, s útokom na kaviareň a židovské múzeum v Dánsku vo februári 2015, s útokom na západných turistov v Národnom múzeu Bardo v Tunise v marci 2015, s útokom na západných turistov v hotelovom rezorte v Tunisku v júni 2015, s útokom vo vlaku medzi Amsterdamom a Parížom z augusta 2015, s útokom na ruské lietadlo z októbra 2015 v Egypte a so simultánnymi teroristickými útokmi v Paríži z novembra 2015. Uvádza sa na webovej stránke SIS.

Propaganda teroristov nemá na Slovensko vplyv

V súvislosti s vyššie uvedenými udalosťami SIS v minulom roku analyzovala možné teroristické riziká pre SR a reakcie rizikovej časti cudzineckej komunity žijúcej v SR na ne. Väčšina z úspešne realizovaných útokov v západných krajinách bola inšpirovaná militantnými úspechmi Dáiš a jej intenzívnou mediálnou propagandou, ktorá našla odzvu vo forme násilných aktivít u svojich sympatizantov v západnom svete.

V priebehu roka 2015 preto priebežne informovala externých príjemcov zo zákona o trendoch mediálnej propagandy Dáiš a jej dosahu na rizikóvu komunitu cudzincov žijúcich v SR. Píše sa v odtajnenej verzii správy o činnosti SIS za minulý rok v časti "Boj proti terorizmu".

TASR

Slovenská tajná služba upozornila na aktivity cizích služieb

Cizí zpravodajské služby se loni na Slovensku pokoušely infiltrovať do úradov a bezpečnostných složek státu.

Bratislava (zpravodaj ČTK) - Tvrdí to slovenská civilní tajná služba (SIS), která včera zveřejnila zprávu o své činnosti za loňský rok. SIS také poukázala na **nedodržování zpřísněných pravidel ohledně nabývání deaktivovaných střelných zbraní, které v minulosti ve velkém nakupovali cizinci na Slovensku.**

"V roce 2015 přetrvávala snaha vícero zahraničních zpravodajských služeb o infiltraci do ústředních orgánů státní správy a bezpečnostních složek. **Zaznamenan byl nárůst aktivit zaměřených na ovlivňování veřejného mínění,**" uvedla bez bližších podrobností SIS, podle které také pokračoval zvýšený zájem a aktivity cizích zpravodajských služeb v ekonomické, vědecké a vojenské oblasti, jakož i průmyslové špiónáže.

Tajná služba informovala, že nezaznamenala bezprostřední hrozbu teroristického útoku vůči Slovensku. Předchozí slovenská vláda současného premiéra Roberta Fica koncem minulého roku v reakci na útoky v Paříži prosadila balík zákonů k boji proti terorismu, na jejichž základě například policie a tajné služby získaly nové pravomoci.

Podle SIS po zpřísnění slovenského zákona ohledně nabývání deaktivovaných střelných zbraní, které lze předělat na funkční, dochází k porušování nových pravidel.

Slovenská tajná služba uvedla, že pomohla identifikovat původ části ze zbraní, které byly zadrženy v souvislosti s útokem na pařížskou redakci časopisu Charlie Hebdo. SIS rovněž informovala, že v oblasti dodávek takzvaných expanzních zbraní spolupracovala se zahraničními službami, což vedlo k zadržení rizikových osob a zbraní mimo Slovensko.

Slovenská tajná služba ve zprávě, kterou projednal parlament, zmínila i aktivity Ruska, jež podle ní na částečně odpoutání pozornosti Západu od konfliktu na Ukrajině a s cílem posilovat své velmocenské ambice využilo i syrskou kampaň a boj proti islamskému terorismu.

Podle SIS u vysoce postavených členů mezinárodního organizovaného zločinu loni přetrvávala snaha o vytvoření zázemí i na Slovensku, a to prostřednictvím zakládání firem. Security magazin

Prijde starček na nádraží k pokladni a hovorí pokladníčke:

- *Prosím si jeden lístok.*

- *A kde ho chcete?*

On natiahne ruku a povie:

- *Sem do ruky*

Na Nový rok sa vráti manžel zo zábavy. Žena sa ho hneď pýta:

- *Koľko si toho vypil, ty ožran?*

- *To si mám pamätať, čo bolo viani?*

Jednej pani zomrel v nemocnici manžel a zvedavá susedka sa pýta:

- *A na čo zomrel tvoj starý?*

- *Ále, na chrípku, - odpovie susede.*

Marka súcitne a s ľútosťou povie:

- *No, ešte, že to nebolo nič vážnejšie...*

Ožratý chlap sa potáca okolo domu. Okoloidúci sa ho pýta:

- *Stratili ste kľúče?*

- *Nie, odvahu.*

V jaké zemi nechci žít, a bohužel v ní žiji

Jana Zwyrtek Hamplová

Vrah více než rodička, nemakačenko více než člověk pracovitý, imigrant více než důchodce. Naše společnost je vážně nemocná. A není to jen tak nějaké nachlazení, spíše smrtící vir. Zda ho nazveme idiocí nebo malomocností je úplně jedno. Gesta a strach z pravdy - to vše nás vede do pekel.

Máme totiž zcela pomotané hodnoty. Všimám si toho už dlouho - tato společnost degeneruje tím, že podporuje lumpy a kašle na budoucí generace, podporuje neschopné a trestá pracovité, nechá žít své občany, a bez mrknutí oka posílá stamiliony na jakoukoli chátu, co si usmyslela nelegálně překročit evropské hranice. Protože s těmi, co chátou nejsou, nejsou ani problémy - zrovna včera jsem obědvala v restauraci, kterou vlastní Syřan. Přišel před pár lety legálně, pracuje tu, a je českými spoluobčany respektován a vážen. S těmi hordami, co se sem hrnou, nemá zhora nic společného. A taky nikdo neřeší, že je ze Sýrie.

Ale vrátím se k tématu. Včera jsem poprvé musela přepnout Máte slovo s Michaelou Jílkovou. A to je to říct, protože ono to na přepnutí bývá skoro vždy, nicméně je občas dobré slyšet hlas lidu i politiků, jakkoli by byly, omlouvám se, blbě. Ale včerejší debata, jak se musíme starat o vězně, mne přiváděla k šilenství. Uvědomujeme si, že to všechno my platíme? Ty garsonky a menu a nekuřácké cely, nejlépe s televizí, fitkem a zdravou a hodnotnou stravou? **Jak je možné, že vězni mají lepší jídlo než maminky po porodu v porodnicích?** Čeho si tato společnost, sakra, váží víc? Víme, o čem mluvím, právě se mi narodila vnučka, a když jsem viděla, co nosí mé dceři na svačtinu a večeři, dokonce najednou v 16 hodin, aby už se dále o ně nemuseli starat, byla jsem rudá vzteky. A těm zlodějům, vrahům, podvodníkům, násilníkům, budeme vyvařovat, aby byli dost silní na to, až je pustí, aby mohli dál pokračovat v trestné činnosti? Svátá prostoto...

A nedosti na tom. Maminky, které pracují, a pracuje i jejich manžel, zkrátka kteří dnes a denně chodí do práce nebo mají živnosti, aby měli na hypotéku, jídlo, všechny své potřeby, nemají právo na porodné ani přídatky. Protože je třeba, aby bylo na porodné a přídatky pro ty, co se množí jako králíci, aniž by kdy na práci vůbec pomysleli, neřkuli do nějaké zašli. Je tedy třeba podporovat a finančně motivovat právě ty nemakačeny, nepracující matky a otce, kteří ze svých dětí vychovávají to samé? Ne! Tak to proč to probůh děláme? Divíme se pak, že normální, tedy pracující páry, zůstávají u jednoho dítěte, maximálně dvou? A ti druzí jich mají běžně pět, šest? Ne, my nepotřebujeme žádné "samce" odjinud, my potřebujeme, aby tato republika dostala rozum, a začala podporovat rodiny s dětmi, kde je normální pracovat, a kde by dítě díky podpoře neznamenalo ekonomický propad - což často mladé od dětí odradí. Navíc tady by měl stát jistota, že tato rodina povede své děti k práci, protože by jim mohla sdělit, že pracovat je správné a vždy se jim vyplatí.

Dnes přichází za práci trest, protože těm, kteří pracují, stát říká - dejte nám daně, my z toho budeme platit vězňům řízky, asociálům porodné a přídatky, a ty rodino, se nadále starej. *Že teď nemůžeš, že máš dítě? Tvoje rozhodnutí. Že je to šílené? No to tedy je. My musíme z tvých daní žít ty neschopné a všehoschopné.*

Obdobně miliony na uprchlíky, zatímco naši důchodci přemýšlí, zda si koupit šunku méně kvalitní a ještě horší, nebo zda budou mít na léky, a kdy není na léčbu vážně postižených, jsou neuvěřitelné. Ostatně i to, že není na mzdy lékařů, jaké by si při svém povolání zasloužili, je ze stejného ranku. Budeme žít podivné bandy bez pasů na březích moře, a vykašleme se na budování vlastních jistot, vlastní důstojnosti, a odpovídajícího života pro své občany? Přijde mi to tak, jako bychom doma měli prázdnou ledničku, a přesto sousedovi, který mlátí vedle do plotu, nesli jako slouhové vepřo knedlo zelo. Jen proto, aby probůh přestal dělat kravál.

Nechci žít v zemi, kde mladé maminky dostávají v porodnici horší večeře než vrahové ve věznicích jen proto, že ti vrahové více řvou.

Nechci žít v zemi, kde maminka nemá nárok na porodné a rodina na přídatky jen proto, že pracuje, zatímco z jejich daní se platí porodné a přídatky pro ty, co v životě do práce nepůjdou, a vedou k tomu nicnedělání i své podporované děti - opět jen proto, že ti nemakačenkové více řvou.

Nechci žít v zemi, která spekuluje o desetikorunách pro své důchodce, a na podporu cizích hord posílá stamiliony jen proto, že řve Evropa.

Nechci žít v zemi, kde není na léčbu nemocných, a pro cizí posíláme vládní speciály, jen proto, že řvou různé pseudo neziskovky.

Nechci žít v zemi gest a pseudokorektních frází jen proto, že se bojíme říct, kdo bezdůvodně nepracuje, ať nejí, kdo neodváděl daně, ať nemá porodné ani přídatky, a naopak ať je dostanou ti druzí, a že v České republice budou mít vždy přednost čeští občané, a pak až ti druzí.

Nechci žít v zemi, kde se dává hlavně těm, kteří prostě hodně řvou, zatímco na ně vydělávají ti mlčící, kteří i s dětmi ve školkách usilovně pracují, a za to jsou trestáni, ani v zemi, která připustí, aby nemocní a staří živořili, zatímco stamiliony tečou směrem na jih do uprchlických táborů buhví jakých lidí jen proto, že řve Brusel.

Bohužel v takové zemi žiji. A proto jsem včera program Máte slovo přepnula. Už není sil ty stupidity poslouchat.

Skončím slovní hříčkou:

Něco se bude muset stát.

Minimálně překopat ty hodnoty, o které tento stát bude stát.

Jinak lidé přestanou stát ... o takový stát.

Za rohem číhá nesvoboda

Jefim Fištejn - Krystlík's Journal

V jedné nepříliš vznešené, ale už značně načaté společnosti podnikatelského polosvěta jsem byl překvapen nevšední otázkou: „Hele, ty to musíš vědět, vám to určitě říkají, na kolik let byla východní Evropa postoupena Američanům?“ Když tazatel viděl můj nechápavý pohled, upřesnil: „No jak tenkrát na Maltě – nebo to bylo v Reykjavíku – nás Gorbačov zaprodal Amíkům. To bylo na třicet let, že?“

Naivní konspirologie, víra v to, že se dějiny posouvají dopředu pomocí zákulisních politických obchodů, byť jakkoli dětinská, vyrůstá z dnešního dobře pohnojeného podhoubí. Není třeba mít na nose brýle, aby jeden viděl, že se v české kotlině množí projevy nostalgie po totalitní minulosti: obdiv k autoritářství, k režimu pevné ruky, řeči o výhodách znárodnování a centrálního plánování, papalášské manýry, zkazky zpozdilého slavjanofilství.

Jako švábi ze škvír lezou na světlo boží ti, kterým se ještě nedávno přezdívalo „staré struktury“: vysloužilí profesori marx-leninismu, absolventi vokovické Sorbonny, šmelináři, kteří honili veksla před Tuzexem a pak tvrdili, že to vlastně byl tak trochu ekonomický odboj, odchovanci pionýrského tábora Artěk, prognostici, prezidenti. Kdysi čestní hosté odborářských zotavoven na Picundě, dnes vesměs Putinovi pochlebovači. Na čtvrt století v sobě museli potlačit libý pocit vlastní důležitosti, který zažívali, když mohli sovětským soudruhům dolít stopečku vodky, dříve než podbíživým falzetem spustili nějaké rudoarméjské častušky: „Puskaj nas v boj vedjot tovaryš Stalin...“

Příklon k Číně jejich problém neřeší: příliš vzdálená je kultura a jazyk těchto šampionů společenské stability, příliš zjevné jejich pohrdání horlivými poskoky. Je možné na nich něco trhnout, leč je obtížné obdivovat v nich staršího bratra. Proto se s takovou nadějí v hlase včerejší vekslák, dnešní podnikatel ve vztahovém byznysu ptá hostujícího čínského velmože: „Jak se řekne čínsky ‚Komandyr geroj, geroj Čapajev‘?“ Jenže nestojí Číňanovi za odpověď.

Rozumím skrytému smyslu té nesmyslné otázky ohledně tajných ujednání mezi Gorbim a Ronem. Pokud by to bylo na třicet let, mají to za pár. Oni už stíhají metr, už se nemůžou dočkat návratu starých dobrých časů. A že namísto Sovětského svazu budou sdílet osudy „Ruského světa“, to jim vadí ze všeho nejméně. V komunismus věřili stejně málo jako později v demokracii. Červené karkulky opět roztoužené vyhlížejí noční vlky.

Příčiny, z nichž u nás dochází k preventivní normalizaci, jsou notoricky známé. Je to momentální ochrnutí Západu, který upadl do léčky vlastních hodnot, jež se dostaly do rozporu s hrubou realitou a které současné elity nejsou s to vrátit do rovnovážného stavu. Je to poněkud plytké pojetí politiky coby konkurenčního boje o voličské hlasy – pojetí, jež ve výsledku končí vyprázdněním samotného smyslu politiky. Politický proces se formalizuje v takové míře, že postupně mizí jeho demokratický obsah. Z demokracie se stává jen způsob mocenského rozhodování a instituční fixace osobního soustředění mezi lídry politických stran.

Ptá se ráno manžel manželky:

"Doufám, že jsi si nemyslela nic špatného, když jsem se nad ránem vracel s tou boulí a modrákem na oku?"

"Ne. Když jsi přišel, tak jsi bouli ani modrák ještě neměl!"

Šest důvodů pro vystoupení Česka z Evropské unie

Petr Mach:Reflex

1. Máme právo se rozhodnout

Od posledního referenda v roce 2003 se EU změnila, proto by občané měli mít právo se znovu vyjádřit, zda v EU chtějí zůstat, nebo z ní vystoupit. Navíc lidé, jimž je méně než 32 let, neměli vůbec šanci hlasovat. Referendum je demokratický a kultivovaný způsob, jak tuto zásadní věc rozhodnout.

2. Volný obchod

Když odejdeme z EU, budeme mít právo dojednat si volný obchod i se zeměmi, u kterých se EU volnému obchodu brání, jako je třeba Austrálie, Singapur nebo Izrael. I po vystoupení z EU zůstaneme součástí Evropského hospodářského prostoru, takže podobně jako Island nebo Norsko budeme nadále volně obchodovat bez cel a front na hranicích a volně cestovat po Evropě, ovšem bez balastu přemrštěných regulací a korupčních dotací. Uzákoníme jen ta pravidla EU, jež se týkají společného trhu.

3. Bezpečnost

Když odejdeme z EU, už nám nebude hrozit, že by nás někdo přehlasoval v tak důležitých věcech, jako jsou kvóty na přerozdělování migrantů nebo pravidla pro legální držení zbraní. Zároveň budeme dál součástí NATO, což nám umožní plánovat společnou obranu a společně čelit rizikům, ať už by přicházela z Ruska, nebo Blízkého východu. Severoatlantická aliance je na rozdíl od EU unikátní v tom, že v ní platí princip jednomyslnosti. Vystoupení z EU nijak neohrozí naši civilizační příslušnost k Západu.

4. Daně a prosperita

Ihned přestaneme vybírat nesmyslné daně z elektřiny, které nevyberou ani tolik, kolik stojí jejich výběr. Už nám v Bruselu nebudou bránit dát dětské plenky do snížené sazby daně z přidané hodnoty (DPH). Bude jen na nás, jak vysoká bude naše DPH, daň z piva, cigaret, nafty a benzínu. Nebude nám hrozit zrušení koruny a zavedení eura stejně jako dotování předlužených států eurozóny. Ekonomické osvobození od přemíry regulací, daní a dotací dodá naší ekonomice impuls k rychlému ekonomickému růstu.

5. Energetika

Budeme moci zrušit všechny podpory solárních elektráren a biopaliv, jež naše spotřebitele stojí 50 miliard ročně. Evropská unie svými směrnici diktuje, kolik procent elektřiny má být vyráběno ze solárních a větrných elektráren a kolik procent nafty a benzínu má pocházet z biopaliv. Z těchto zákonů profitují řepkoví oligarchové a solární baroni a platí to všichni ve zvýšených cenách benzínu a elektřiny. Na trh se budou také smět vrátit klasické žárovky.

6. Demokracie

Nebude nám vládnout nikým nevolená Evropská komise. Evropský soudní dvůr nám nebude moci nařizovat, jak se má nazývat pomazánkové máslo. Sami budeme moci rozhodovat o tom, s kým bude mít naše země bezvízový styk nebo kolik přijmeme uprchlíků. Poslanecká sněmovna přestane být pouhou hlasovací mašinou, která jen poslušně odmává vše, co nám nařizují směrnice a nařízení EU. Demokracie začne dávat smysl.

Švýcarsko do EU nevstoupí. Po 24 letech stahuje svoji žádost o členství

Švýcarsko stáhne svou žádost o členství v Evropské unii, kterou podalo před 24 lety. Podle deníku Neue Zürcher Zeitung (NZZ) o tom dnes rozhodla Stavovská rada, která zastupuje jednotlivé švýcarské kantony. Už dříve vyjádřila souhlas s tímto krokem i přímo volená komora parlamentu - Národní rada. CTK

Dnes ráno jsem seděl na lavičce vedle bezdomovce. Zeptal jsem se ho, proč takhle skončil.

On řekl: "Do minulého týdne jsem měl ještě všechno!!! Měl jsem střechu nad hlavou, kuchaře, moje šaty byly prané a žehlené, měl jsem TV, internet, chodil jsem do posilovny, bazénu, knihovny, do školy, pokud jsem chtěl... "
Zeptal jsem se ho: "Co se stalo? Drogý? Alkohol? Rozvod???"

"O ne, nic takového," řekl. ".... Jen mě pustili z vězení."

Silent Majority - Australia's suggested Senate "How to Vote" New South Wales

(printable version)

Our criteria: Strong on immigration
Anti-establishment; Sovereign Australia
Like minded balance against the majors & Greens

Vote 1-12 Above the line
(in no particular order)

These tick all of our criteria
Rise Up Australia Party
Australian Liberty Alliance
Pauline Hanson's One Nation

These tick some or most of our criteria
Katter's Australian Party
Family First
Liberal Democrats
Democratic Labour Party (DLP)
Shooters, Fishers and Farmers
Jacqui Lambie Network
Citizens Electoral Council
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
Mature Australia

 SILENT MAJORITY - AUSTRALIA
<https://www.facebook.com/groups/988101934589817/>

Silent Majority - Australia's suggested Senate "How to Vote" South Australia

(printable version)

Our criteria: Strong on immigration
Anti-establishment; Sovereign Australia
Like minded balance against the majors & Greens

Vote 1-9 Above the line
(in no particular order)

These tick all of our criteria
Australian Liberty Alliance
Pauline Hanson's One Nation

These tick some or most of our criteria
Liberal Democrats
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
Family First
Shooters, Fishers and Farmers
Citizens Electoral Council
Mature Australia
VOTEFLUX.ORG | Upgrade Democracy!

 SILENT MAJORITY - AUSTRALIA
<https://www.facebook.com/groups/988101934589817/>

Silent Majority - Australia's suggested Senate "How to Vote" Victoria

(printable version)

Our criteria: Strong on immigration
Anti-establishment; Sovereign Australia
Like minded balance against the majors & Greens

Vote 1-12 Above the line
(in no particular order)

These tick all of our criteria
Pauline Hanson's One Nation
Rise Up Australia Party
Australian Liberty Alliance

These tick some or most of our criteria
Australian Christians
Jacqui Lambie Network
Family First Party
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
DLP Democratic Labour
Citizens Electoral Council
Shooters, Fishers and Farmers
Liberal Democrats
VOTEFLUX.ORG | Upgrade Democracy!

 SILENT MAJORITY - AUSTRALIA
<https://www.facebook.com/groups/988101934589817/>

Silent Majority - Australia's suggested Senate "How to Vote" A.C.T

(printable version)

Our criteria: Strong on immigration
Anti-establishment; Sovereign Australia
Like minded balance against the majors & Greens

Vote 1-5 Above the line
(in no particular order)

These tick all of our criteria
Rise Up Australia Party

These tick some or most of our criteria
Liberal Democrats
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
Mature Australia
VOTEFLUX.ORG | Upgrade Democracy!

 SILENT MAJORITY - AUSTRALIA
<https://www.facebook.com/groups/988101934589817/>

Silent Majority - Australia's suggested Senate "How to Vote" Queensland

(printable version)

Our criteria: Strong on immigration
Anti-establishment; Sovereign Australia
Like minded balance against the majors & Greens

Vote 1-15 **Below** the line
(in no particular order)

These tick all of our criteria
VUGA, Kim - Independent
Pauline Hanson's One Nation
Australian Liberty Alliance
MARRIAGE, Belinda - Independent
Rise Up Australia Party

These tick some or most of our criteria
Liberal Democrats
Katter's Australian Party
Citizens Electoral Council
Shooters, Fishers and Farmers
Democratic Labour Party (DLP)
Family First
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
Jacqui Lambie Network
Australian Christians
Independent - SAVAGE, Jim

 SILENT MAJORITY - AUSTRALIA
<https://www.facebook.com/groups/988101934589817/>

Plán Pedofilů - "Safe Schools" - Beware !

Dnes, v sobotu odpoledne naše malá, ale vlastenecká strana Party for Freedom (PFF), která má za úkol v Austrálii protestovat a bojovat proti jakýmkoliv formám Komunistu a Socialismu, proti Islamu a jeho zákonu Šaria, i proti legální i ilegální migraci muslimů a také proti rozprodávání země rudým Číňanům. To jsou hlavní úkoly PFF, se kterými se neshodneme ani se Státní vládou NSW, ani s vládou Federální, tedy celé Austrálie. Tato opozice může být čtenářům směšná, je to jako boj Dona Kichota proti větrným mlýnům, ale aspon máme čisté svědomí, že jsme nemlčeli, když mlčeli ti ostatní! Kde nacházíme sporné body s vládou? V minulých týdnech byly v půl tuctu základních škol v Sydney s podporou státního aparátu a jeho financemi zavedeny nové "vyučovací"

metody a předměty. Pod záminkou boje proti "bullying", diskriminaci a pod heslem, že všechen sex je láska, začínají tito autoři - pedofilové, vymývat dětské mozečky už od útlého věku a že je jedno, do jakého tělípka se narodili a vyrůstají, ale rozhodující je je, čím se cítí být! Tedy chápu a akceptuji, že určitě procento dětí, at už množstvím vrozených chromozomů je takových, jaké jsou, ale umělým způsobem toto procento zvyšovat, považují za morální násilí a zločin. A právě proti tomu dnes PFF protestovala naproti budově sydneyjské Town Hall v City! Sešla se nás tam jenom asi dvacítku členů, s cedulemi i transparenty, ale hlavně s AUSTRALSKÝMI vlajkami! Naproti přez George Street, mezi radnicí a St.Andrews,

katedrálou se shromáždil ohromný mob podpůrců těch tak zvaných Safe Schools, s duhovými vlajkami homosexuálů, s profesionálně i podomácku psanými transparenty a hesly, a také jejich "křiklouni", kteří se vybíchovali, at už emocemi, nebo drogami k nadávkám, gestikulaci a trapnému obnažování, takže jsme byli vcelku rádi, že nás od té tlupy oddělovala nejenom šířka George Street, ale i oddíl šesti jízdních policistů a policistek NSW a asi padesátka pěších. Zezadu, jako od schodiště z nádraží se za nás vplížila diverzní úderka Antify, našich tradičních nemytých nepřátel, kteří se pokoušeli ukořistit některé naše cedule a vlajky, ale policisté je při tom přistihli a jednomu dokonce vytrhli jeho černorudou fangli Antify a policista ji přez koleno zlomil! To bylo něco neobvyklého, protože policie je vždy nestranná a tato akce jen ukazuje, jak moc se policie musí držet, aby ty grázly nezpěndrekovala. Asi za hodinu

vzájemného pokřikování hesel a vzájemných gest a nadávek, dostali buzeranti a pedofilové velkou posilu, z postraní ulice jim přišla asi stovka s rudými prapory a podporuje Socialist Alternative podporuje progress a podporuje Safe Schools! Ti přišli už s úmyslem, že ty dva tucty Party for Freedom napadnou, až prorazí policejní kordon. To se ale přepočítali, protože policejní jednotka na ně konno vyrazila a po malém střetnutí si to rudí rozmysleli a odpochovali po ulici dolů, směrem k Chinatownu. Tím to více méně skončilo, takže náš chairman Nick ohlásil přítomnému seržantovi konec naší rally a šli jsme také domů.

Ještě je třeba poznamenat, že kdykoliv máme takovéhle politické střetnutí, vždycky pouze patrioti PFF mají australské vlajky, kdežto opozice nikdy! Snad i toto je příznačným důkazem, jací "vlastenci" chodí pod rudými, nebo rudo-černými fanglemi Komunistů i Anarchistů anebo pod duhovými prapory buzerantů!

Psáno téhož dne, 25. června 2016

Sven F. REHULKA, Miranda NSW

Sven F. Rehulka - Miranda NSW a Vratislav - Vydavatel Novin : Ve volbách, které v Austrálii proběhnou 2.července 2016., budeme volit do NSW Senátu Nicka Folkese jako Nezávislého (Independent) kandidáta, Australana a vlastence !

V New South Wales jako politickou stranu, zásadně nebudeme volit strany velké, zrádné, slouhy "Spojených Národů" (OSN) - tedy Liberal a Labor, které nás prodávají Islamu a Rudé Číně

Zato do pozice Federálního Parlamentu bychom chtěli volit Bernarda Gaynora, který v Queenslandu kandiduje za stranu ALA, je to slušný, rodinný člověk, statečný voják ADF a gentleman!

☞ ☛ ☞

Recept No.442

Pomazánka "Dlabanec"

Ingredience:

2 lžíce octa, 2 lžíce rajského protlaku /kečupu/
2 lžíce oleje, 2 lžíce worchestrové omáčky
2 kostky cukru, 2 lžíce plnotučné hořčice
1 kg telecích párků /kabanosu - raději uvařit/
1 velká cibule
2 okurky nebo sterilizovaná paprika
1-2 feferonky, 2-4 stroužky česneku
To vše se umele na masovém strojku

Popis přípravy:

2 lžíce octa, 2 lžíce rajského protlaku /kečupu/
2 lžíce oleje, 2 lžíce w orchestrové omáčky
2 kostky cukru, 2 lžíce plnotučné hořčice
To vše se povaří, až se spojí, nechá se vychladit
Pak se vezme
1 kg telecích párků /kabanosu - raději uvařit/
1 velká cibule
2 okurky nebo sterilizovaná paprika
1-2 feferonky, 2-4 stroužky česneku
To vše se umele na masovém strojku

Do umleté hmoty se přidá svařená a vychlazená omáčka a 30 dkg majonézy, promíchá a nechá odležet. Pomazánka je vhodná na chlebičky, topinky zhruba na 50 chlebiček.

Poznámka: vše, co zkonzumujeme průběžně zaléváme z oroseného püllitru

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„**LA BOHEME**“ Restaurace a Bar:
 adresa: 199 Glebe Point Road, Glebe
 Tel. číslo: 9660 5639
**Už taky není
 O velikonocích Ukončila provoz**

Wisteria Place cafe,
 156 Megalong Street, Leura
 Te. 0421 335 835
 Otevřeno:
 ve čtvrtek v pátek a v sobotu
 od 17.00 do 21.00

DENTIST
Dr. Goran Pechanats.
100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
 check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
 full porcelain crown \$1100
 We accept vouchers from dental hospital
 09/11/16

**Samolepicí reklama, Polepy aut,
 Tisk,
 Grafika, Produktová fotografie**
 Wild FX, Slade Rd, Bardwell Park, NSW
 Aleš = T: 0450 556 125, E:
 ales@wildfx.com.au

Pronájem chaty v Beskydech
 Celoročně obyvatelná, kompletně zařízená chata
 pro 2 – 6 osob na lukrativním místě 5 minut od
 sedačkové lanovky na Pustevny s nádherným
 výhledem z velké terasy.
 Zavolejte paní Haně na mobil +420 604 971 964
 nebo napište email beskydy-chata@email.cz
www.beskydy-chata.com

Služby pro studenty

**Education, Immigration & Travel
 Consultancy**

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením
 studentského vísa a vyberem spravne školy.
 V Sydney provozujeme největší česko-slovenské
 studentské centrum. Jste turisté či studenti a máte
 zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši
 studenti mají zdarma k dispozici vizové konzultace,
 design studia a zadosť o studentská visa, wifi,
 multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd.
Zklamal Vás přístup jiných agentur?
 Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho
 studentského vísa?
 Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje?
 Chcete zdarma využívat našich služeb?
 Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol
 a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční
 ceny!
 Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a
 ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura
 v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství.
Číslo imigrační licence: 0208424 Česky mluvící,
 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky
 mluvící Kontakt: Marek, Peter nebo Michal,
 sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčně nejlevnější cestovní
 produkty po Austrálii, Novem Zealandu,
 Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do
 všech destinací světa včetně Česka a Slovenske
 republiky. Travel agency licence: 2TA07248,
 Kontakt: Stanka nebo Lenka,
 travel@australiaonline.eu
 Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline /
 Australiaonline Travel**
 Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
 Contact:
 Education section: 02 – 9003 0455
 Immigration section: 02 – 9003 0466
 Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu
 www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
 01/11/16

Study. Work. Travel.
 Information Planet má 20 let zkušenosti, 4000
 studentů ročně, 100 zaměstnanců, 2 kanceláře v
 Sydney, Perthu a Brisbane, 30 kancelářů v Evropě,
 Jižní Americe, Austrálii i Kanadě.
 Nabízíme pomoc s prací, imigrační službami. Dále
 také zprostředkováváme, cestovní agenturu, velké
 slevy pro naše klienty, party, promotions.
Poradenství při výběru školy, univerzity, viz,
 kontakt: Katarina, Barbora, Estera
 email: europe@informationplanet.com.au
 mobile: 0420 300 863
Poradenství ohledem práce, Kontakt: Veronika
 email: service@informationplanet.com.au
 mobile: 0424 142 581
Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence
 Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095
 NSW

www.informationplanet.cz_a
 www.informationplanet.sk 25/11/16

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
 P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
 http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au
 Principal: Kateřina Larbalestier, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu
 Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
 (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní
 v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principál: **Vlasta Šustková,** Tel: 03 9551 0279 ;
 0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
 V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
**Slovenská dětská beseda/Slovak Little School
 of Melbourne,** 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
 info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or Nora
 Kovarcikova/ 03 98504517.

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
 Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
 Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
 NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489
 ccq@csklubqld.org.au
 President Mr. Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: csklubqld.org.au
 Měsíčník **"Krajanský List"** Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD
 P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovičko."

Československý klub v SA,
 P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
 tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
 320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
 tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
 ph. 6228 0707

Česko a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
 President: Jitka Smith 0406 026 840
 Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
 e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
 casopis "KLOKAN" vychází 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
 16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
 tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“
Sokol Melbourne,
 497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
 pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980
 vydává měsíčník Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
 P.O.Box 27 332., Wellington
 tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
 měsíčník **Střípky Čriepky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
 Lockes Way, Belgrave South 3160,
 Czech Pensioners Association Inc.
 ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
 30 Vaughan, P.O.Box 142,
 Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
 vydáva dvoumesiačník „**Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
 5 Walter Street, Thebarton, 5031
 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
 105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
 PO Box 263 Kew Vic 3101,
 vydáva štvrťročne **Slovenské zvesti.**
Austrálsko-slovenské informačné centrum
 Vojtech Michael Markus
 9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
 tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
 e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Sloveskov v Queenslande
 463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
 17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
 tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konsulát České republiky,
 p. Hana Flanderová, ing., generální konsulka,
 169 Military Road, Dover Heights, 2030
 phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
 telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové
 případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu
 naseho generalního konzulatu je **0402 312 806**
 nebo **0401 547 584** (pouze náhradní číslo).
 Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
 Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane
 honorární konzul: Michal Horváth
 adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,
 Queensland 4000, Austrálie
 tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au
Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
 honorární konzul: Vojtech Michael Markuš
 adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria
 3165, Austrálie
 tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837
 mobil: 0421 635052; email:vmmarkus@bigpond.com.au
Honorární konzulát Slovenskej republiky v Sydney
 honorární konzul: Milan Neclapil
 adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord
 Street, Botany, NSW 2019
 tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
 email: consul@hcsr-sydney.org

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande
 honorární konzul: Peter T. Kiely
 adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers
 Centre, 188 Quay Street, Auckland
 tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
 email: kiely@kic.co.nz
České velvyslanectví v Canbeře
 8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
 47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
 Mimo úředních hodin v naléhavých případech
 funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
 http://www.mzv.sk/canberra

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
 Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
 Komora v současné době nevykonává
 žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce
 Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
 Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
 Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L
 www.mazurcargo.com.au
 vaše zavazadla lodí do Evropy .
 Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg

MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:
 (03)97023142, Geelong: (03) 5277 0458
 SYDNEY: (02) 9773 3969
 ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

**Nemáte dosud navrácen svůj majetek
 odcizený během minulých režimů?**
 Informace, které nejsou v mediích najdete na
 www.akcapek.cz.
 A potom Kliknete na odkaz „ICC Den Haag“
 Připojte se , a nevdávejte se.

19/IV/17

NAATI akreditovaná překladatelka/tlumočnicka
 z a do Slovensciny.
 Preklady s pečiatkou, akceptovane na kazdom urade.
 Legalny business zalozeny v Austrálii. Dobre ceny.
 Kontakt: **denisa.rinak@gmail.com**
 Tel.: +61 459 470 424
 05/03/2017

What is political Correctness?

Political Correctness is a doctrine, recently
 fostered by a delusional, illogical minority
 and promoted by a sick mainstream media,
 which holds forth the proposition that it is
 entirely possible to pick up a piece of shit by
 the clean end!

**Neposílejte peníze v hotovosti
 na Noviny poštou!**

**Uložte \$80 přímo do banky
 ANZ,**

na náš účet, ale dejte nám vědět!

**Noviny :
 BSB 012 030 Acc:
 536002848**

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá,
 dejte tam vaše členské (na obálce
 před jménem) nebo telefonní číslo.

*Malý hubený chlapík sedí na baru a
 asi hodinu zírá do svojí skleničky.
 Najednou k němu přijde řidič
 kamiónu, vezme mu jeho drink a
 vypije ho.*

*Chlapík se hned rozbřečí.
 „Ale jdi, kámo, to byl jen vtíp, koupím
 ti jiný,“ utěšuje ho řidič.*

*„Ne, v tom to není. Tohle byl nejhorší
 den mého života. Přišel jsem pozdě
 do práce, a tak mě vyhodili. Chtěl
 jsem jet domů, ale ukradli mi auto.
 Chtěl jsem si zavolat taxíka, ale zjistil
 jsem, že mi někdo ukradl
 peněženku. Tak jsem šel deset
 kilometrů domů pěšky a tam jsem
 našel svoji ženu s jiným mužem. Tak
 jsem přišel sem. A právě, když jsem
 se rozhodl se vším skoncovat, tak se
 tady objevíš ty a vypiješ mi můj jed.“*

A: „Co to je?“

B: „To je hrací automat.“

B: „Jak to funguje?“

B: „Sem hodíš peníze a tady se to
 zatočí.“

A: „A dál?“

B: „Dál nic.“

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Helena Kapel - \$23.00

G. a E. Burton - \$23.00

Georgina Machart- \$23.00

Stanya a Frank Lohr- \$23.00

Bronia Slava- \$23.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291

Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svátá**
Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou neděli v měsíci je mše svatá v 11. ráno. (mimo září kdy jr svatováclavská pout')

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kempas Creek

PO Box 330 Kempas Creek 2178;

Objednávky, rezervace haly (narozneniny,svatby,slavnostní

příležitosti) tel. mobil 0434 143 148

www.cscountryclub-sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com,

olvírací hodiny: Pátek od 18 hod., Sobota od 17 hod., Nedele od 12hod.

Tradicni Ceska a Slovenska jidla.

Velku vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych napoju.

Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, mobil: 0422347375.

Tesime se na Vas a vase pratele.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík

9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a

knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování

českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem

ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs.

klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au

www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President: bude

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

11.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrtěk 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane,

Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSsczech

T: twitter.com/SBSsczech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 27.června. Léta Páně 2016.

Becherovka, Rum, Fernet,

Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday – Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street

Darlinghurst, NSW 2010

02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 01.01.17

Referendum o brexitu není právně závazné, píše Guardian

Je referendum o EU právně závazné? Jednoduchá odpověď na tuto otázku zní ne, napsal britský deník The Guardian. Britský premiér, který je proti brexitu, se teoreticky mohl rozhodnout vůli lidu ignorovat a o tématu

hlasovat v parlamentu, kde by většina rozhodla o tom, že je třeba v Evropské unii zůstat. Proč? Protože parlament je svrchovaným orgánem a referenda obecně nejsou v Británii závazná.

Výjimkou bylo referendum o změně volebního systému v roce 2011, kdy existovala legislativa, která vládě nakazovala, že musí změnit příslušný zákon, aby byl zohledněn kladný výsledek tehdejšího hlasování. Žádné podobné ustanovení ale v případě referenda o EU neexistovalo.

Když se o setrvání v EU (tehdy Evropském hospodářském společenství) hlasovalo v roce 1975, pravicový konzervativní poslanec Enoch Powell, který byl nešťastný z toho, že podle něj došlo ke ztrátě národní suverenity, tvrdil, že výsledek je pouze provizorní, protože nemůže legálně zavazovat parlament.

Po ukončení hlasování je na premiérovi Davidu Cameronovi, aby rozhodl, kdy začít uplatňovat článek 50 Lisabonské smlouvy, který znamená formální oznámení rozhodnutí z EU odejít.

Jednání mohou začít neformálně

Někteří stoupenci brexitu tvrdí, že diskuse s ostatními členskými státy EU mohou začít neformálně, aniž by byl použit článek 50. Někteří z tohoto tábora rovněž argumentovali tím, že jen pouhá hrozba odchodu z EU po hlasování o brexitu stačí k tomu, aby byla mnohem snadněji vyjednána lepší smlouva mezi Londýnem a Brusel. Ta by pak byla předložena voličům ve druhém referendu o členství v EU.

Premiéra rovněž nic právně nezavazuje k tomu, aby se začal řídit článkem 50 Lisabonské smlouvy. Teoreticky mohl ignorovat veřejnost a rozhodnutí o brexitu přehlížet. Cameron již nicméně několikrát slíbil, že se výsledkem hlasování bude řídit, uvedl The Guardian. Novinky.cz

Volební zprávy:

Ahoj přátelé, kamarádi, krajaní v Austrálii!

Mnoho lidí se mě ptalo, jak se má volit a jak budu volit já. Jistě víte, že jsem členem strany "Party for Freedom", ale naše strana je (relativně) malá, tedy ještě není zaregistrovaná k volbám.

Náš chairman Nicholas Folkes chtěl kandidovat do Senátu, ale upustil od toho po oznámení, že by musel složit 12tisíc dolarů, jako surety.

Kandidovat bude až příště, v roce 2019.

Na moji otázku, jak budeme, či máme volit, jako členové PFF, odpověděl, že strana nebude nikoho ovlivňovat, tedy že každý z nás má volit, jak cítí, že je správné.

Ptal jsem se, jak bude volit on a další naši přátelé a členové PFF, na to mi poslal toto:

Na dlouhém volebním formuláři na

č. 1. "Pauline Hanson's One Nation Party"

č. 2. "Bob Katter's Australia Party"

č. 3. "Shooters, Fishers and Farmers Party"

č. 4. "Rise Up Australia Party"

č. 5. "Family First Party"

č. 6. "CDP" - to nevím, co to je za stranu,

ale já bych místo toho spíš volil "ALA", za kterou v Queenslandu bude Bernard Gaynor (můj favorit)!

Ty strany, které jsou v holportu s U.N. (OSN), tedy vládnoucí "Liberal" a opoziční "Labor", spolu s "Green"- Watermelouny, dáváme OD KONCE listu, spolu se "Socialist Alternative", "Anarchisty", "Get Up Party"- (další svinská, bolševická), pak další místa vyplnit podle vlastního uznání.

Další informace, o umístění "Independents" zatím nevím, jakmile zjistím, oznámím. Ještě pár bodů, prosím, vezměte si k volbám svoji propisovačku, ti "dobrovolní soudruzi" co to pak počítají hlasy psané tužkou často upravují ku obrazu svému!

Berte v úvahu, že NIKOHO nenutím, aby volil jako já, jenom doufám, že bude volit pro dobro Austrálie! Pokud máte printer, vytiskněte si toto a informace na straně pět!

Sven z Mirandy

Síťovka slaví 90 let. Od Žďáru nad Sázavou dostane vlastní sochu

Před devadesáti lety vymyslel Vavřín Krčil ve Žďáře nad Sázavou síťovku. Tu si lidé brzy oblíbili a rozšířila se do celého světa. Nyní chce město obyvatelům i turistům připomenout, kde populární taška vznikla. Žďár proto rozdává síťovku jako upomínkový předmět a navíc se jí chystá postavit i památník.

Síťovka se dá smotat do maličkého uzlíku a strčit do kapsy, ale unese celý nákup. Pro svoji lehkost a pevnost byla oblíbená především v polovině minulého století, než ji nahradily jednorázové igelitky. To, že pochází ze Žďáru, někteří obyvatelé ani neví. „Netušila jsem to, ale maminka ji používá,“ uvedla Martina Ludvíková.

Právě proto se město rozhodlo při příležitosti devadesátin síťovku propagovat. Po dokončení opravy dolní části náměstí by tam měla mít i vlastní sochu. „Sedící v uvozovkách myslitel, který má v rukou zlatou síťovku, která by právě měla nějak důstojně připomenout tuto tradici ve Žďáře,“ popsala mluvčí Městského úřadu Žďáru nad Sázavou Nikola Adlerová.

Vymyslel unikátní tašku, na patent ale neměl

O vznik tradice se zasloužil síťář Vavřín Krčil. Tehdy ještě asi netušil, že je bude používat i jejich vnuk Roman Krčil. V Česku nyní je ale jen jediný výrobce síťovek. Pracovníci je šijí v chráněných dílnách v Praze a Mělníku a lidé si ji mohou koupit snad i přes internet. „V dnešní době začínají lidé síťovky zase znovu objevovat,“ okomentovala zájem o kdysi populární tašku jednatelka firmy Česká síťovka Karolína Pechová.

Vavřín Krčil vynalezl oblíbené síťované tašky v roce 1926. Síťovat se naučil od své matky už v jedenácti letech, aby jí pomohl živit rodinu výrobou síťovaných čepců. Jenže vlasové síťky vyšly z módy a navíc drobným výrobcům začaly konkurovat japonské manufaktury, které jich dokázaly vyrobit tisíce. Krčil se proto rozhodl začít vyrábět tašky.

Nakupující si síťovky rychle oblíbili a na trhu se objevily různé druhy – nákupní, vycházkové, tlumkové, přes rameno, na kolo a podobně. Krčil ale v roce 1926 neměl peníze na získání mezinárodního patentu. Poté, co se síťovky mezi lidmi rozšířily, začaly se vyrábět ve Švýcarsku, Itálii, sám Krčil je vyvážel do Kanady, Francie, Německa i severní Afriky. Později svou výrobu rozšířil o síťky na míče, závoje na ochranu účesu i rybářské a tenisové síť.

Frazeologie pohledem Miloslava Švandrlíka

Autor: Jaromír Slomek Týden

Autor Černých baronů už sedmým rokem odpočívá na lesním hřbitově u kutnohorského kostela Nejsvětější Trojice, dílo Miloslava Švandrlíka však stále ještě žije. A to jak v povědomí čtenářů, tak na knižním trhu, kde se objevují i nové tituly, rozumí se knižní podoby příspěvků kdysi jen časopiseckých. Děje se tak péčí nakladatelství Epocha. Nyní vyšel svazek nazvaný Proč se to říká?, původně seriál publikovaný před čtyřiceti lety v časopise Dikobraz. Jde o 66 krátkých a vtipných výkladů české frazeologie, ilustrovaných Jiřím Winterem, jenž po smrti svého libretisty Bedřicha Kopecného přizval Miloslava Švandrlíka do firmy

Neprakta. Prvního knižního vydání v roce 2005 se oba autoři ještě dožili, to aktuální už je jen vzpomínkou na ně; mladší Švandrlík (1932-2009) zemřel dva roky před kreslím.

Výklady měly být zábavné a - také díky barevným obrázkům - poutavé. Nezapomínejme, že také v tomto "lingvistickém" cyklu chtěl pan Švandrlík zůstat za každou cenu humoristou, ostatně i Dikobraz se deklaroval jako časopis "satirický a humoristický". Dopadlo to tak, že spisovatel, jak se říká, lehkým perem vysvětlil, co už před ním vybádali jiní, třeba kde se vzalo úsluví, že se něco táhne jako červená nit, odkud pochází jádro pudla, co byly lukulské hody či jaká je etymologie slova fiasko. V takových případech si počínal jako osvětář, jenž umí složité věci důvtipně zjednodušit, nezdržuje čtenáře nepodstatnými detaily, avšak historických skutečností se víceméně drží: ví dejme tomu, že brdo je součástí tkalcovského stavu, červená nit že se vplétala do lan užívaných anglickým královským loďstvem a o pudlovi a jeho jádru že mluvil Faust (přesněji: ta slova připsal Faustovi Goethe, to sice pan Švandrlík neřekl, ale skoro to nevádí, chtěl hlavně pobavit a pak teprve poučit - následující pasáž zabírá skoro první čtvrtinu jeho pojednání, tak jsou ty sloupky krátké: "Lidé, za kterými začne znenadání běhat cizí pes, se chovají různě. Někteří čtyřnožce nakrmí a pohladí, jiní odeženou nadávkou či kopancem a další upozorní kompetentní činitele na bestii, která může mít nejen blechy, ale i vzteklinu.").

Mezi výklady víceméně solidní vpašoval pan Švandrlík řadu mystifikací, v nichž uplatnil svou bujnou fantazii. Například sloupek Ten kafrá!, v němž "pátrá" po etymologii tohoto expresivního slovesa (pravděpodobně pocházejícího z němčiny, kde Kaffer znamená hlupák, což bude přebírka z jidiš: kafer = sedlák, jak čteme v Rezkově Českém etymologickém slovníku), uvedl domněnkou, že stopa vede ke kafrovníku, nakonec s vážnou tváří předložil zjištění, že "vznik slovesa kafrati musíme hledat už ve starém Římě", kde prý žila "první advokátka světa, která se jmenovala Cafrania", jenže "advokáti ji nebrali vážně, posmívali se jí a její obhajovací řeči nazývali posměšně kafráním". V závěru pan Švandrlík vážně pokýval hlavou, aniž v nejmenším naznačil, že si ze čtenářů dělá legraci: "To se udrželo až do dnešních časů, ale měli bychom se zamyslet, je-li vhodné posmívat se statečně ženě i v dobách rovnoprávnosti." Knižičku Proč se to říká? (139 stran) by tedy bylo možné označit za víceméně zábavnou, místy i poučnou, vcelku neškodnou, jenže to by v ní nesmělo být heslo To je ale metr, svědčící o jedné nepřiznané - slušně řečeno - výpůjčce. Pan Švandrlík už nám k tomu nic nepoví, měla promluvit odpovědná redaktorka, ta si však pravděpodobně ničeho nevšimla. Výklad To je ale metr je totiž příkladem školácky tupého výtahu z pojednání Není metr jako metr, zařazeného do kolektivního díla pracovníků Ústavu pro jazyk český Čestina všední i nevšední (1972). Humorista jej výtěžil bez skrupulí; lingvisté jako příklady citovali Němcovou a Havlíčka, pan Švandrlík taky Němcovou a Havlíčka, ovšemže ty samé úryvky z Babičky a Křtu svatého Vladimíra (u Havlíčka ho prozradily dvě drobné chybičky, jichž se dopustili už akademičtí lingvisté při opisování veršů

"pouštěj hrůzu na sedláky, / na to on je metr", rozumí se "maršál Komispetr", vědci v závěru zavtipkovali, že prý se dokonce říká (kde, propána?) "to je kilometr, má-li být zdůrazněno, že jde o člověka velmi přísného nebo energického", a tak i po léta neodhalený plagiátor zakončil svoje poučení slovy "Mnohdy dokonce můžeme slyšet: 'Ta ženská není metr, to je přímo kilometr!'" S finálním úšklebem (čtenářům nesrozumitelným) směrem k vykradeným jazykovědcům: "To už je pouze rčení slangové, a kdo je 'metr' ve filologii, nikdy je nepoužije. Ani když má takový 'kilometr' doma." Docela mrzutá kaňka.

Vyrobili klimatizaci bez elektřiny. „Pohánějí“ ji plastové lahve

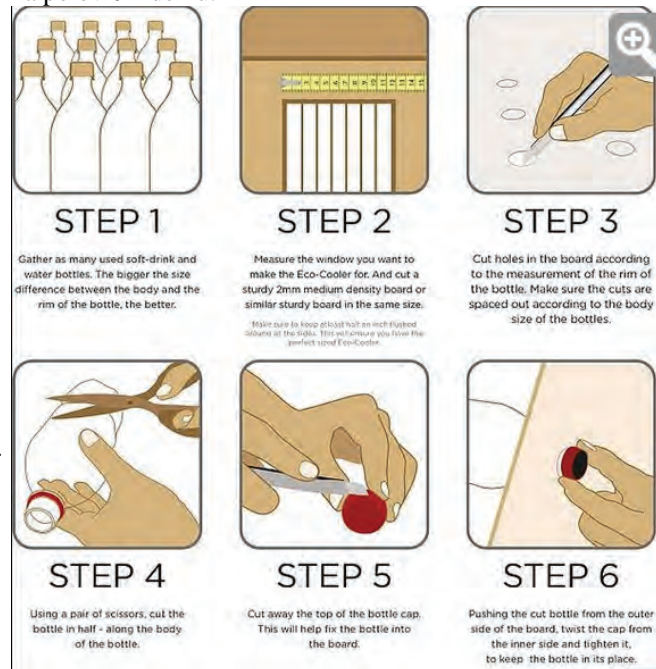
Ne každý má peníze na klimatizaci. V chudé Bangladéši zkouší komunikační společnost Grey společně s technologickou společností Grameen Intel „klimatizaci“ vyrobenou podomácku z prázdných plastových lahví. Pomocí takzvaného Venturiho efektu dokáže oknem proudit vzduch rychleji a tím ochladí místnost až o deset stupňů.

Celá myšlenka vznikla kvůli ohromným horkům, kterým trpí obyvatelé v chatrčích z vlnitého plechu. Obě společnosti vytvořily svépomocný návod, jak vyrobit do oken vsadku osazenou uříznutými plastovými lahvemi.

Díky Venturiho efektu pak vzduch proudící do místnosti hrdlem lahve zrychluje proudění a tím ochlazuje místnost. V praxi se podařilo snížit teplotu z 45 °C až na 35 °C. To vše bez použití elektřiny. Vyzkoušet si to můžete i sami: zkuste dýchnout do dlaně otevřenými ústy a pak stejnou silou sevřenými rty. Úzký proud působí daleko chladnějším dojmem. Stejně to je, když vítr vane soutěskou nebo kaňonem, také má větší rychlost.

Návod je velmi jednoduchý. Vezmete pevnou desku velikosti okna a podle velikosti nasbíraných lahví nakreslíte mřížku. Do styčných bodů vyvrtáte otvory takového průměru, abyste do nich mohli vsadit hrdlo lahví uříznutých na poloviční délku.

Pak uříznete z víček horní část a vytvoříte z nich vlastní matici, která bude přidržovat lahve na desce. A nakonec vsadíte desku i s lahvemi do okenního prostoru. Účinnost systému se odvíjí od množství lahví, které se podaří do okna vtěsnat, tedy i od velikosti okna. iDnes

Simple "How to Vote"

...to break the Major Party mismanagement

Senate (Above the line)

Leave major parties BLANK

Number 1-12 minor parties (min 6)

House of Reps

Number all minor parties first

Put major parties LAST

Silent Majority - Australia

Vietnamská Kultura

Tisíc a jedna odlišností dvou kultur

April 19, 2016 Taip

Naučit se kulturním odlišnostem některým lidem trvá roky. Zde je ode mě rychlokurs mezi vietnamskou a českou kulturou. Ministerstvo zdravotnictví varuje: tento článek není pro slabé nátury

STYI OBIKANI:

Styl oblékání:

1) Nejvtipnější je, když ráno jdete na nejbližší trh snítat.

Uvidíte tam 80-90% žen v pyžamu jak tam pobíhají, prodávají, nakupují, vyměňují atd. Aby toho nebylo málo, chodí takto oblečené celý den.

Viděli jste někdy Čecha/Česku v pyžamu pobíhat po ulici? Leda po ulici a pak po bláznivě

2) Musím se zeptat, proč chodí Vietnamci bosí po ulicích města? Nejspíše kvůli zvyku z dětství. Za války, kdy byla hrozná bída, obyvatelé měli sotva na jídlo. Kde by vzali na oblečení či dokonce nějaké pantofle.

Češi jsou experti na pantofle, hlavně ponožky v pantoflích. Bosou nohu jsem na ulici ještě neviděl. (Nepočítám, když si slečna zuje střívičky, protože jí bolí nožka. :D)

3) Vietnamci nosí převážně dřevěné či boty z gumy.

Muži i ženy ze západu si libují hlavně v kožených botách.

Jídlo a stravování:

1) Vietnamci si libují v dlouhé, pečlivé přípravě jídel. Na druhou stranu nemají problém jíst instantní nudle celý týden. Češi netráví tolik času přípravou denních pokrmů, co se najde v lednici, se uvaří, sní za dva.

2) Jídlo se ve Vietnamu kupuje každý den na trhu, všechno máte svěží a čerstvé (k večeru už moc ne :D).

Tady v Česku se mi zdá, že každá rodina nakupuje v supermarketu jednou či dvakrát týdně a hodí všechno do ledničky/mrazáku.

3) Čím mladší, tím víc musíte všechny pozvat na jídlo a před samotnou konzumací jídla všechny oslovit pozváním na jídlo. Nejstarší na jídlo nikoho nezve.

Češi říkají "dobrou chuť" nehledě na věk.

4) Vietnamci si umývají ruce i tváře před a po každém jídle (v subtropickém vedru se člověk zpotí jako prase). Je docela i běžné, že je při jídle nepije a pije se až po jídle.

V českých hospodách, restauracích atd. se jí, pije současně.

5) Celý východ používá hůlky a lžice, Vietnam nevyjímaje. Polévka se jí z misky.

Češi používají příbory – nůž, vidličku a lžici a polévka se jí z talíře.

6) Vietnamci mají během dne dvě hlavní jídla – oběd a večeři.

České obyvatelstvo má hlavní jen oběd a k večeři je většinou něco lehčího.

7) Vietnamská jídla jsou velice aromatická a vždycky Vám pak tečou sliny po ústech.

Nevím, jak to mají ostatní Češi, ale u mě převládají pocity fádního aromatu. Jídla sice voní, ale nejsou tak silně aromatická.

8) Vietnamská jídla se vyznačují velikou pálivostí, muži si běžně k jídlu dají ještě pár čili papriček, vše polévají červenou, pálivou omáčkou.

České obyvatelstvo si potrpí na méně ostrá jídla, používá hlavně pepř.

9) Vietnamcům se říká rýžožrouti. Ano, je to pravda, rýže k snídaní, obědu i večeři je na denním pořádku. Dalo by se aplikovat i na Vietnamce tady v Čechách – rýže k obědu i k večeři, nikdy se neomrzí.

Když jsou Vietnamci rýžožrouti, jsou Češi bramborožrouti a knedlíkožrouti. Jiné klimatické podmínky, jiná plodina, nic v tom nehledejte.

10) Když se ve Vietnamu vaří/smaží/peče nějaké maso, vždycky je nakrájeno na malé kousky, protože se ve Vietnamu nepoužívá nůž jako příbor.

Mně víc vyhovuje, když si můžu, jako Češi, nakrojit svůj pořádně poctivý kuřecí steak nebo řízek.

11) Jídlo, maso, zelenina, omáčky, atd. vše je položeno do společných nádob, ze kterých si všichni nabírají podle libosti, chuti. Rodiče svým dětem nabírají jídlo hůlkami z nádoby do jejich mističky.

Češi stejně jako celá západní kultura má jeden talíř na hlavu, každý vlastní porci. Ve svátečních dnech jsou chody podávány na tácu kolem stolu a každý si nabere porci dle vlastního uvážení.

12) Nejlepší jídla, nejlepší části uvařených slepic atd. se servírují prve nejstarším lidem nebo rodičům, pak přijdou na řadu malé děti a ti uprostřed mají prostě smůlu.

Západní kultura je hlavně o rovnosti, takže každý má svou porci, stejnou porci jakkoliv dobrého jídla.

13) Když je jídlo dobré, Vietnamci u toho dělají strašný kravál. Výkřiky, ocenění dobré polévky je na denním pořádku.

Češi takový virvál nedělají. Jedí a mluví jako spořádaní lidé, žádné hulvátství.

14) Nevím přesně, jestli vietnamské ženy drží hladovku kvůli váze nebo je to zakořeněno v tamní společnosti, ale jedí fakt malé porce (jako pro kočku). Na rozdíl od nich se do mužů snaží vtěsnat co nejvíce (jako pro tygra).

V západní společnosti ženy i muži jedí rovným dílem, co se kvantitativně týče.

Literatura:

1) Stejně jako většina východní Asie, je i Vietnam ovlivněn Zenbuddhismem. Tzn. řídí se podle kréda "dobré věci se stávají těm, kteří mají odvahu čekat".

Články/kničky jsou celistvá díla, nenavazují na sebe přímočaře, logicky. Dalo by se přirovnat k jednotlivým planetám sluneční soustavy, která společně tvoří ucelenou sluneční soustavu.

V západní i české literatuře autoři začínají úvodem, někdy dokonce s předmluvou, ve kterém se snaží upoutat a navnadit čtenáře. Čeští čtenáři jsou totiž zvyklí na nastíněný děj i pointu. Texty/kničky pak dočítají s očekáváním silného konce, pointa je na konci jako završení celého článku/kničky.

2) Dalším prvkem vn knížek je užití prvků vlastenectví, silného povzbuzení národa (hlavně komunismu, antikomunismu je tvrdě trestán).

Česká literatura se píše podle současného trendu evropských sousedů, vždycky se zpožděním. Tj. čekají jestli se novota uchytí, "nemají koule z oceli".

Pozdrav:

1) Vietnamci si nepotřásají rukou s opačným pohlavím nebo starším, pokud jim tedy žena nebo starší člověk nenabídne stisk rukou jako první. Ženy si ruce nepotřásají. Při potřesu rukou bývá obvykle mírný záklon hlavy dopředu na projev úcty.

Češi si potřásají ruce s opačným pohlavím, funguje zde však společenská etiketa, kterou ne všichni dodržují.

2) Při pozdravu si nikdy nevymění polibek na tvář, je to společensky nepřijatelné.

Západní civilizace se políbí na obě tváře na projev přátelskosti.

3) Ve Vietnamu smí pouze rodiče mávat na své děti, obráceně není přípustné.

Češi mávají na kde koho.

4) Jestli budete ve Vietnamu, nikoho neplácejte po zádech. Zjistil jsem, že se to nikomu nelíbí, obzvláště ženám ne.

Češi se plácají po zádech jako projev radosti. Dávají si jednu dardu za druhou.

Projev náklonnosti:

1) Líbání na veřejnosti je nepřijatelné, musí se líbat soukromě, nebo aby to nikdo neviděl. A žádné líbání před dětmi.

Lidé západního světa se líbají všude a kdykoliv, společensky přijatelné gesto.

2) Velice zřídka rodiče líbají své děti, jen miminka.

Češi olizují své děti skoro pořád až je to skoro nechutné za ruce. Podle mého názoru je toto gesto ve Vietnamu běžná věc, no fuj.

Pro Čecha je držení za ruku stejného pohlaví představitelné jen u gayů/lesbiček nebo u dětí.

4) Na druhé straně je držení se za ruce opačného pohlaví. Ve Vietnamu velmi zřídka uvidíte situaci, kdy se páry drží za ruce, protože pro ně to vypadá směšně a nevhodně.

Češi naproti tomu se drží za ruce na veřejnosti úplně v klidu a nijak se nevymykají.

5) Řekl bych, že muži/chlapci ve Vietnamu to mají těžší, protože je společenské tabu objímat nějakou ženu/slečnu. Pro ni je to urážlivé. Stejně tak políbit ji na tvář či ji jen držet za ruku.

Západ je v tomhle směru velice shovívav

Oslavy:

1) Lunární Nový rok (Tết Nguyên Đán) se slaví podle čínského Nového roku, který je proměnlivý a pohybuje se cca od 21. ledna do 21. února. Jsou to svátky klidu, lásky, pohody a přátelství. Vietnamci na lunární Nový rok neuklídí a neperou, protože věří, že by se smylo všechno štěstí následujícího roku.

Češi se slaví/ožirají hlavně na Štědrý den a Silvestra.

2) Vietnamci slaví dny, ve kterých zemřeli jejich příbuzní. Uctívají předky a připravují hostiny, na kterých pozvou všechny příbuzné k oslavě a vzpomínání na zesnulého člověka. Narozeninám nepřikládají takovou váhu.

Stejně jako celý západní svět i Češi slaví hlavně narozeniny, při kterých se rozdávají dárky a pořádají narozeninové párty.

Domov:

1) Domy/domovy běžných vietnamských obyvatel v městech jsou dle mého názoru příliš malé až stísněné, z cihel a betonu.

Češi mají prostorné byty i domy.

2) Domov Vietnamců na vesnicích je většinou z bambusu, rýžové slámy a bláta. Naproti tomu střední a vyšší třída má nejméně dvoupatrový, většinou 3-5ti patrový dům.

Na vesnicích má české obyvatelstvo kromě cihlových i dřevěné domy, domky.

3) U Vietnamců bývá zvykem mít jeden pokoj samostatně na oltář předků. Svatyně, do které se chodí modlit a uctívat předky.

Češi mají ložnici.

4) Ne všichni Vietnamci vlastní postel, spí třeba na zemi nebo na bambusovém plátně. Je běžné sdílet postel s někým stejného pohlaví. Spával jsem běžně vedle bratrance nebo strejdy, když jsem byl na návštěvě ve VN. Strejda mě v posteli vždycky zalehnul. Děti spí v posteli s rodiči.

Češi nesdílejí společnou postel s člověkem se stejným pohlavím, vypadá to divně. Domácí mazlíčci jsou v posteli přijatelný smrádek.

rodinách i 7-8 polštářků na 2x2m dlouhou postel.

V ČR postel znamená matrace, polštáře, peřina a povlečení.

6) Vietnamci vstávají brzy z rána každý den (pracuje se cca 363 dní v roce).

Češi i Evropani si o víkendech přispí.

7) Vietnamci si dávají odpoledne malého šlofika, jako mají Španělé siestu.

Češi odpoledne nespí vůbec.

Nížší hladina cholesterolu vadí víc než ta vyšší, tvrdí Petr Fořt,

Autor: Radka Červinková pro iDNES.cz

Renomovaný výživový poradce Petr Fořt, autor více než dvaceti knih na téma zdravého životního stylu a boje s obezitou, tvrdí, že žádný obecně platný návod na zdravou stravu neexistuje. „Každý to máme jinak,“ říká. Počítání příjmu a výdeje kalorií považuje za zbytečné a doporučované konzumování malých porcí pětkrát denně za mylné.

Proč ve své nejnovější knize tvrdíte, že neexistuje jednotná definice zdravé výživy?

Zdravá výživa je velmi mlhavý pojem, který si jinak vysvětluje západní medicína, jinak alternativní, a po svém si to vysvětluje i mnoho vědců, kteří se tímto tématem zabývají desítky let. A protože národ chce být veden nějakým směrem, tak poslouchá obecná doporučení. A potom neustále čteme vášnivě diskuse o tom, jak ta nebo ona osoba vyzkoušela už všechny diety a pořád nic.

Co tedy podle vás zdravá výživa je?

Zdravá výživa je to, k čemu bychom měli směřovat, protože to našemu tělu vyhovuje, ale máme to každý jinak. Jinými slovy, každému zobák narostl jinak, žaludek mu narostl jinak, geny má jiné... Někomu chutná buchta, druhému biftek. Ovlivňuje nás genetický základ, pohlaví, věk, zdraví a další faktory.

Když neexistuje žádné obecné pravidlo, co tedy rozhoduje? Jak poznám, že jím dobře, nebo špatně?

Vy nepoznáte, když je vám špatně?

To ano, ale to už je pozdě. Dá se vůbec říci, jak se správně stravovat, aby nám zle po všech směrech nebylo?

Samozřejmě existují obecně platná doporučení. Třeba Světová zdravotnická organizace vydává určité pokyny. Ty ale nepadají na úrodnou půdu, protože lidé jsou jednak ve vleku komerce a konzumního způsobu života, a současně nemají čas. Takže si koupí pizzu, protože se jim nechce vařit a protože podlehnu reklamě, která nemá s naším individuálním nastavením nic společného. Řešení je v tom, začít od píky. Edukovat mladou generaci, která bude mít děti a těm předat, co ví. Maminka bude vědět, jak nepřibrat v těhotenství, jak krmit svoje miminko od batolete až ke školce. Bohužel, i když se bude hodně snažit, tak přechodem dítěte do školky zdravá výživa pravděpodobně skončí. Vařit obědy ratolestem i do školek a škol se příliš nenosí.

Měla by tedy být výživová osvěta a edukace vládním programem?

Ona už leckde je. Ve Velké Británii se vláda rozhodla, že s obezitou zatočí, a tak uvalila veliké daně na cukr. Jenomže to skončilo špatně. Producenti cukru se vzbouřili a zaplatili si vědce, kteří prohlásili, že cukr není to nejhorší. Když to samé vláda udělala s nařízením o snížení soli v pečivu a uzeninách, zase se objevila studie prokazující, že s příjmem soli to není tak strašné. Prostě byznys. Proti kartelům potravinářů nemáte šanci. Jak jde o peníze, končí snaha státu o regulaci.

V této souvislosti poukazujete často na údajné lži, kterými nás potravinářské, farmakologické a jiné zájmové lobby válčují. Podle vás třeba zvýšená hladina cholesterolu není škodlivá?

Nevím, zda mluvit o lži, ale něco si myslím. S cholesterolem je to tak, že je to pro organismus naprosto nezbytná látka, kterou si tělo vyrábí samo. A když je zdravé, kostka másla s vašim cholesterolem absolutně nic neudělá. Tělo má autoregulační mechanismy a má-li něčeho moc, řekne dost, nevstřebá to, anebo sníží vlastní produkci. S cholesterolem to není zdaleka tak velký poplach, na jaký se bije. Do norem se vejde téměř každý z nás. Není zlé, když máte o něco vyšší cholesterol. Ono je naopak horší, když ho máte nižší. To je velký malér, protože vám přestanou fungovat nadledvinky, chybí vám hormony, a to už je známka vyčerpání. Tady by lékaři měli volat „bacha!“, ale oni místo toho plaší, když je cholesterol vyšší.

Dělají to i z obavy před infarktem. Ten podle vás nehrozí?

Nehrozí. Naopak starší lidé s hladinou cholesterolu o něco vyšší, kteří nemají moc vysoký poměr tukové látky v krvi, žijí déle.

Za omyl považujete i dosud neúspěšnější model zdravého stravování, což je konzumování malých porcí několikrát denně. Proč?

Protože je to klíšé. Já bojuji i s výživovými poradci, kteří se tohoto drží. Vysvětluji jim, že jíst se má, když máte trochu hlad, a ne, když vám to nařídí „úřad“. Když budete jíst pravidelně i jen třikrát během dne, tak vám garantuji, že za půl roku přiberete, přestože se hýbete. Nestihnete totiž dokonale vytrávit. Zato když budete mít mezi hlavními jídly

osmihodinovou pauzu, tak stačí to, co jste snědli, využít a dobře strávit. Když se porovnával denní příjem při pěti jídlech s těmi dvěma porcemi, tak se přišlo na to, že dvě porce přinesly méně energie než pět. A další argument proti pěti jídlům denně je ten, že u lidí, kteří nemají záklopku, znamená pět denních porcí pět šancí se přejíst. Kdo jí pětkrát denně, má stále plné břicho a jeho organismus je v anabolismu. To znamená, že se snaží využít to, co do něj člověk nasoukal, a něco z toho postavit. Sedí a staví.

Vy ke lživé kampani ale radíte i propagaci biopotravin. Co je na nich špatné?

To je nedorozumění! Jen pochybuji o tom, že u nás konzumace biopotravin vůbec někdy překročí pár procent celkové spotřeby. Nemluvív tudíž o bioproduktech, ale o představě, že by se jimi dala nahradit významná část konvenčních potravin. Podstatné je to, že se rozvinul obor biozemědělství, který má za cíl zbavit se chemie v potravinách. Jenomže to je šíleně náročné, protože musíte najít lokalitu, která není kontaminovaná. Nesmí na vás pršet kyselina sírová. Nesmíte použít chemická anorganická hnojiva. Můžete použít jen bioprodukty proti škůdcům. Je to obrovská věda, a proto je to tak drahé a pro mnoho lidí tím pádem nedostupné. Navíc některé biopotraviny chutnají hůř než ty konvenční a lidé na to nejsou zvyklí. Proto já proklamaci toho, že jsou biofarmáci konkurenci těm konvenčním, nepovažuji za podloženou.

Znamená to, že nefandíte biozemědělcům?

Ale ano! Fandím biozemědělcům a biopotravinám. Jen je tu zase to „ale“. Fandím jim do té doby, než se biopotraviny začnou falšovat. A věřte, že se falšuje všechno. Začne se dovážet bio ze zahraničí, protože trh je globalizovaný, a dopadne to tak, že místo českého bio jogurtu se bude prodávat německý. Ovšem tam mají jiné normy, tudíž tam přimíchají nějakou bio přídatnou látku a už to zase nebude jogurt. Nevíte, kde se co vypěstovalo, kdo čím hnojil a tak dále.

Co s tímhle skeptickým pohledem máte ve svém jídelníčku vy?

V supermarketu koupím jen bio, o kterém vím, že není pančované. Třeba bio kuře. Rozdělím ho na několik porcí a ještě si z něj udělám polévku. Jindy si koupím bio hovězí a udělám si tatarák. Přikusuji k tomu topinku z toustovače. Nicméně pečivo skoro nejím, a když, tak si koupím občas vícezrné a vždy bezlepkové. Je prokázáno, že téměř dvacet procent populace má skrytou intoleranci lepku. Cpeme se desítky let pšenicí a už jsme si na ni vytvořili averzi. I pšenice totiž prodělala nějaký vývoj, není snad geneticky modifikovaná, je ale vyšlechtěná tak, aby měla vysoké užité vlastnosti. Jinými slovy nejde o to, aby vyhovovala lidskému organismu, ale aby vydržela na regále a nekazila se... Téměř nepoužívám cukry a velmi šetřím se sacharidy, tedy složitými cukry, čili škroby. Kupuji bio jogurty, ovčí jogurty, tvrdé a měkké kozí sýry. Denně jím zeleninu, syrovou i tepelně zpracovanou podle toho, co řekne můj stravovací instinkt. Říká se tomu „intuitivní stravování“.

V souvislosti s intuitivním stravováním se odvoláváte na přirozenou stravu. Co to je?

To nejméně pančované, co vyrostlo okolo nás. Ovoce, zelenina, ale ne už třeba citrusové plody. Když budu tolerovat mléčné výrobky, tak je to klidně i jogurt, ale ne ten pančovaný želatínou. Nebo je to přírodní maso, ale už ne polotovar z masa. Když si koupíte pizza-šunku, tak si domů nesete mouku s mletým vepřovým.

Jak se tváříte na minimálně tepelně upravené potraviny?

Raw strava je přirozená v tom smyslu, že náš prapředek původně běhal po lese a sbíral borůvky, nevařil si je. My ale musíme modifikovat, ne to brát jako dogma. Člověk se vyvinul proto, že dokázal využít i potraviny, které jinak syrové nesní. Třeba obiloviny musíte tepelně upravit. Naklíčená semena nedokážete sníst. Všechno rostlinné je obalené celulózou, pro nás nestravitelnou látkou. Kromě toho je vitariánství (přijímání jen tepelně neupravených potravin, pozn. red.) neustálý stres, který notabene našemu trávení neprospívá. Zatímco klasický člověk vaří, vitarián plánuje, co naklíčí, co vylisuje. Nemá klid, musí neustále špekulovat, jestli dobře jí.

Dobře, to je jeho volba. Ale je to cesta?

Jestli myslíte úpravu váhy, tak ano. Otázka je, za jakou cenu. Vitarián zhubne. Nemá totiž dost bílkovin a má nižší příjem energie. Dostane se do katabolismu, což je stav, kdy je organismus schopen dobře vydávat energii. Takže se cítí skvěle. Ale jen tak dlouho, než mu energie dojde. Z prostého důvodu – nestačí ji doplnit. A vzniká deficit. Dosud neexistují seriózní studie, které by dokázaly, že celoživotní vitariánství vede k dlouhému zdravému životu. A už vůbec nelze hovořit o tom, jak se odrazí na potomstvu.

Říkáte, že ani se známou rovnicí příjem energie a její výdej to není tak, jak si všichni myslíme?

Není. Když přijdete s nadváhou k lékaři, uslyšíte, že musíte vydat víc, než přijmete. Člověk ale není stroj. Člověk není kalorimetr. To je přístroj, do kterého dáte obrazně řečeno deset knedlíků, zapálíte pod ním kahan, spálíte to a měříte, kolik knedlíky vyprodukovaly energie. Jenomže vy z toho, co přijmete, využijete jen část. Sníte sto gramů masa, ale z toho vám zbude jen sedmdesát, protože těch třicet procent vydáte na trávení. A každý to máme jinak. Jaká je to pak energetická bilance? V tom je základ problému. Energetická přeměna není stoprocentně účinná u nikoho z nás. Nemůžeme ji přesně změřit. Tím pádem není správná.

Co pak tedy uděláte vy, jako odborník na výživu, s člověkem s nadváhou, který za vámi přijde a prosí o pomoc?

Musím začít podrobnou anamnézou, včetně rodinné. Potom musím zjistit, jaký je metabolický typ. Na takovém základě jsem schopen říct, jak funguje jeho metabolismus. Musím zohlednit jeho zdravotní stav, včetně například potravinových intolerancí, roli hraje pochopitelně také pohlaví, věk, ale i mnoho dalších faktorů. Metabolická typologie funguje i na genetickém základě. Každý z nás je vybaven geny, které určují, jací budeme, co nám bude chutnat, ale taky třeba, nač pravděpodobně zemřeme. Chci-li mít tedy téměř dokonalý obraz člověka, přidám ještě i genetickou typologii. Je velmi přesná, ale i drahá – stojí několik tisíc, a navíc, psychicky náročná pro toho, kdo si ji nechá vypracovat. Není snadné vyrovnat se se zjištěním, že mám například gen pro kardiovaskulární choroby a existuje tudíž reálné riziko nějakého vážnějšího problému. Nicméně když to víte, je čas na účinnou prevenci.

V podobě radikální změny stravy v duchu hesla: jsme to, co jíme?

K tomu se snažím své klienty vést. Najít příčinu jejich tělesné nerovnováhy. I kdyby to měla být dávná minulost, třeba obezita v rodinné linii. Takový člověk pak musí vědět, že má konkrétní, jasně pojmenovaný problém. Nezaví se ho jinak, než radikální změnou životního stylu. Vždy doporučuji řešit tohle z pohledu celostní medicíny (neléčí jen následky, ale hledá příčiny nemoci či tělesných potíží, které mohou být třeba i psychické povahy, pozn. red.). To znamená svým způsobem alternativně, nespolehat jen na farmaka. Lze použít suplementy přírodního původu či navštívit kolegu, který dělá psychosomatickou medicínu.

Rozumím tomu tak, že za obezitu si jinak zdravý člověk ne vždy může sám?

Ne vždy. Genetické dispozice jsou jasné, těm se neubrání. Existuje třeba takzvaný šetřící gen, přestože ho dnes už nepotřebujeme. Převzali jsme ho od našeho praprapředka, který musel dokázat přežít období hladu. Když zrovna ulovil mamuta, přejedl se, ale pak měsíc hladověl. Byl na to zvyklý. Šetřící gen měl proto, aby během měsíce hladu nezemřel. Další věc je efekt celé řady hormonů, které regulují to, jak vypadáme. Ale tahle oblast bohužel ještě není dostatečně zmapovaná. Zkrátka je mnoho faktorů, které ovlivňují naši váhu, ale my je, pokud je neznáme, neovlivníme.

Jaký je podle vás v naší populaci poměr těch, kteří si za obezitu mohou sami, protože se prostě chovali nestřídmě v jídle, a těch, co je vytrestala genetika?

Podle mé dlouholeté praxe je zatím víc těch nestřídmých.

Což jsou zároveň oběti redukčních diet, proti kterým vy tak brojíte.

Neříkám, že redukční diety jsou špatné. Říkám jen, že je potřeba je dobře vybrat, každému správně nastavit. Znovu narážíme na klíčovou roli individuality v celé téhle problematice, navzdory tomu, že společnost má tendenci k unifikovanosti. Další problém je v tom, že dieta je určena jen pro kratší použití. Když ji budeme měsíc držet, tak ale zároveň celou tu dobu musíme přemýšlet o tom, jak to budeme dělat, až s ní skončíme. Jenomže to se neděje, a proto když skončíme dietu, vrátíme se obvykle tam, kde jsme byli.

Proto, že o tom nic nevíme, nebo že jsme jen líní?

Když chcete, dozvíte se. Spíš si myslím, že lidé pro sebe nechtějí nic navíc udělat. Ideální pro ně je, aby si vzali pilulku a kila šla dolů. Mimočodem – to je taky dobrý byznys. Existují kliniky a lékaři, kteří předepisují léky – anorektika, jež brání pocitu hladu. Jsou to psychofarmaka. K tomu vám přidají stimulatory metabolismu a výsledkem je něco jako doping ve sportu.

Přesto: Používáte ve své praxi někdy diety?

Samozřejmě. Doporučuji je vždy, když potřebuje člověk shodit kila. Já celý proces ale diriguji, aby si člověk neublížil. Používám především přerušované hladovění – jíte jen dvě jídla denně a mezi nimi necháváte osm hodin pauzu. Nebo postupují režimem 5 + 2, kdy během týdne máte dva dny, kdy jíte jen velmi málo. Obojí vede k tomu, že se aktivuje metabolismus. A jeho výkon pak přizpůsobím výživový styl. Jenže to pak už musí být celoživotní

Havel tomu vůbec nerozuměl. Nad výbušným filmem o 90. letech, který odmítla ČT, se rozpovídal Jan Hřebejk. Padla i prostá slova

Možná to bude časovaná bomba. Anebo to ti, o kterých se jedná, ani nezaregistrují. Takové zněly hlasy z publika při uvedení půldruhodinového dokumentu Česká cesta mladého režiséra Martina Kohouta. Snímek, pojednávající o vzniku a začátcích privatizace, je hlubokou sondou do doby po „sametové revoluci“, kdy se – podle filmu – objevil v Občanském fóru Václav Klaus, vytvořil ODS a převzal iniciativu na cestě privatizace „po domáčku“, bez prodeje do zahraničí. Podle dokumentu tak stvořil mladé dravce, oligarchy, všechny ty, které uvádí časopis Forbes jako dvacet nejbohatších Čechů. Financování projektu našel mladý umělec až na Slovensku.

Rozhovory s dvacítkou bývalých politiků šokovaly i otrlé diváky středního věku, natož mládež. Snímek, jehož uvedení proběhlo na plzeňském festivalu Finále, mohl zapadnout, protože byl umístěn mimo hlavní prostor projekce (nikoliv tedy do centra dění, Měšťanské besedy, ale do bývalého depa městské hromadné dopravy) a byl promítnut v ten nejnevhodnější čas – o nedělním pozdním večeru a pak druhý den v pravé poledne. Snad i proto se na každou projekci dostavila jen hrstka lidí, ne víc než 10. Diskuse však byla rozhodně „výživná“.

Údajně přehršle filmů, ve skutečnosti jen štěky

„Mně přišlo, že to nikdo nezpracoval... z těch lidí, kteří žili v té době. My nemáme filmy o privatizaci,“ řekl na úvod prvního dne projekce mladý režisér. „Milan Fridrich, když nám odmítl nějaké peníze v České televizi, tak říkal, že těch filmů tohoto tématu už bylo dost. Takže nám nedal těch 150 000 korun. Jsem s ním v tom tedy v rozporu,“ ostře nesouhlasil Kohout. „Oni v té České televizi zase tak zlí nebyli, protože archivy dávají 70 000 korun za minutu, což je poměrně velký peníz, protože dokumenty se tvoří s menšími rozpočty. Já jsem měl ostatně necelé dva miliony. Takže to nebylo vůbec uplatitelné. Nakonec nám dali devadesátiprocentní slevu, takže jsme jim zaplatili jen 150 000 za archivy. Nebyli ale zas tak hodní, že bychom jim to nemuseli platit nebo že by nás podpořili nějakou další malou částkou.“ Jak druhý den Kohout dodal exkluzivně pro ParlamentníListy.cz: „Na programové radě mi bylo sděleno, že filmů o privatizaci bylo natočeno mnoho, tudíž nemá smysl podporovat další film tohoto druhu. Mně to přijde, že žádný film natočen nebyl, snad jen nějaké „štěky“, ale ne, že by někdo tu strukturu popsal. Takže jsme se to snažili vysvětlit, oni to nepochopili. Já se jim nedívám, protože jich je tam 12 a mají pět minut na to, aby posoudili veškeré produkty, které ČT bude vyrábět. To je špatný systém, to se musí zrušit.“

„Abychom pochopili, kde jsme dnes, tak musíme vidět, co se stalo začátkem devadesátých let, co jsme chtěli a jak silné byly motivace či tendence k jinému směřování a proč se to nakonec překolejilo na tento způsob vnímání a interpretace nového státu, demokracie, občanství,“ pokračoval Kohout.

Bude se opět vyhrožovat?

„Čekáte nějaké reakce od lidí, kteří jsou tam uvedeni, tedy těch Kellnerů a dalších?“ zněla otázka na „neohroženého“ režiséra. „Já spím dobře... tohleto je jako moucha. Koho to z těch hráčů zajímá? Já jsem natočil film o privatizaci Barrantova a tam jsem na konci dal rozhovor s ředitelem Tichým. A pak jsem slyšel, že zastaví všechny slevy, co má FAMU, jestli se ten film bude promítat; a mimo jiné na schůzce zaznělo, že budu zabetonován, když se o tom dozví pan Chrenek. Ale to je k smíchu, to jsou devadesátá léta, z nichž zůstává tato rétorika. Ta ekonomická moc se s námi vůbec nepotřebuje bavit – vidíte sami, kolik je tady lidí v kině,“ mávl rukou k téměř prázdnému sálu. „Jsem rád, že vůbec někdo přišel.“

Nešťastný disident a strach z pravdy

Petr Náhlík, lidovecký městský zastupitel a disident, si v diskusi krátce posteskl: „Je to prostě tak, jak jsme si mysleli, že to bylo...“

„Kde Fridrich přišel na to, že byla natočena fůra filmů o privatizaci, když nic takového nebylo?“ zněl rozčilený hlas z publika. „Zaráží mne, proč; zda je to strach, protože ten film je odvážný? Ti lidé se vyjadřují bez skrupulí, hodně na tvrdo. Jakoby nadešel čas, kdy už ta odvaha mohla přijít...“

Podle Kohouta jde o strach schvalovatelů podpor: „Já jim do hlavy nevidím, ale myslím si, že je tam strach o místa, odpor k těmto „extremistickým, aktivistickým filmům, i když já si nemyslím, že to tak vůbec je, ale oni to tak vnímají.“

Troufli by si lidé, kteří v tom filmu promlouvají, říci to, co teď, před těmi patnácti lety?“ ptal se další mladý divák. „Určitě ne. Vždyť to právě říkal tehdejší ministr Vrba, jak mu zakázali jít do ostravského rozhlasu, když kandidoval proti Klausovi, aby nepoškozoval pověst transformace,“ reagoval Kohout.

Hřebejk: Restituce byly správná věc

V diskusi byl velmi slyšet režisér Jan Hřebejk: „Nejhorší věc, na které jsem se v životě podílel, byl dokument Igora Chauna Léčba Klausem,“ zavzpomínal a vrátil se k promítnutému snímku: „Je tam ta myšlenka, že Havel vyměnil restituce za kupónovou privatizaci. Havel té ekonomice vůbec nerozuměl. Ale restituce byl naprosto správný, standardní krok; bez ohledu na to, že z toho profitoval Havel nebo Schwarzenberg. Samozřejmě, komouši to ukradli a mělo se to vrátit. Kdo si to nemyslí, to jsou nějakí postbolševici. Restituce byly naprosto v pořádku.“ Ke kupónové privatizaci pak řekl: „Klaus je prostě všechny převálcovatel, umlátí to čepicemi a všichni se jenom koukali. Já ho úplně nemohu vystát, to je lhář. Když objížděl regiony, to nebylo tak, že někdo brzdil pana Vrba a další. Ty lidi nikam nejezdili, nic pro to nedělali, to byli prostě salonní debatéri. Oni tak pokecávali v Praze... ani články nepsali. A jen si vezměte, kolik článků Klaus v té době napsal. To se vůbec nedá srovnávat s aktivitou, kterou tehdy vyvíjeli Jiří Dienstbier nebo Petr Pithart. Já mam strašně rád Honzu Urbana, považuji ho za mnohem milejšího člověka než Václava Klause a celou bandu těch zmrďů, jako je ten Petr Čermák. Ale jeho neschopnost zkonsolidovat občanské hnutí a vedle toho – dnes se tomu posmíváme – ta jasná vize Klause; s tím, že po celé Evropě a v Americe vládnu pravicové strany, to je prostě realita,“ řekl k začátkům „kupónovky“ známý režisér Hřebejk, vycházející z právě zhlédnutého dokumentu, kde bylo jasně ukázáno, jak Václav Klaus jezdil mezi lidmi a horoval pro „českou cestu“, a jeho oponenti nevytáhli z Prahy paty.

Kovbojové v ODS

„Jediný upřímný je tam opravdu Pithart, který přiznává, že něco nevěděli dopředu; zatímco řada lidí se tváří, jako kdyby něco věděli, ale oni věděli úplně hovno. Proč jsme se to tehdy nedozvěděli, že Petr Čermák přichází s partou s revolverem? Proč jsme to věděli až o deset dalších let později na fotkách Patrika Oulického... a tuto partu lidí, která patří spíše do kriminálu?“ děsil se dál Hřebejk. „Bohužel v té době měl Klaus takovou „šťávu“. Klaus má vizi a vedle toho jsou ty zbloudilé duše intelektuálů. Ten slogan ‚Jistota desetinasobku‘ byl pravdivější, protože lidé těch 15 000 za to dostali,“ zhodnotil „kupónovku“ Jan Hřebejk.

„Vždyť Havel byl prezident, dával tomu sřechu, podepisoval celou dobu ty zákony. A že nerozuměl ekonomice, byl nesvéprávný?“ znělo z publika. „Podívejte se, jaký je přínos toho, že se tenkrát prodala automobilka Škodovka a že se naopak neprodaly některé podniky,“ podotkl Kohout. Podle dokumentu se mohlo zachránit víc než deset prosperujících podniků, které se mohly celé předat zahraničním společnostem. Třeba o plzeňskou Škodu výrazně stál Siemens. Avšak Václav Klaus chtěl podle filmu něco jiného.

„Nzapomeňme také na ODU. Tohle když se dělo, tak místopředsedou ODS byl kromě darebáka Čermáka také Jan Ruml, silné slovo tam měl Saša Vondra. Není to tak jednoduché...“ prohlásil Hřebejk. Kohout na dotaz, zdali všichni oslovení chtěli hovořit, uvedl: „Všichni byli ochotní, chtějí se z toho vyzpovídat, vyhat, obhájit se. Jen Zielenc se k tomu nechtěl vyjadřovat, ale mně tam nějak nechybí. Klaus nevyužil možnosti zúčastnit se natáčení.“

Švýcarské fondy

Hřebejk se zasmál: „Zielencův názor tam pěkně reprezentuje Stráský. Protože on, který tam obhazuje, že žádné konto ve Švýcarsku nemají, tam pak nakonec řekne, že to všichni věděli. Ten Zielenc to věděl. Škoda, že moc nemluvil Dlouhý; a byl to nejpobulárnější politik. Vzpomínáte na vtípy Vladimíra Jiráňka, kdy jde ten český demonstrant s heslem ‚Vraťte, co jste nakradli‘ a proti němu jde Václav Klaus a nese transparent ‚Investujte, co jste nakradli‘?“

Je to otázka svědomí, které každý z těch lidí má,“ řekl na závěr mladičkový režisér, který na dokumentu pracoval i s rešeršemi 3,5 roku. Většinu toho jsem natočil sám tak, že jsem postavil kameru, nastavil mikrofon... občas mi někdo vypomohl, ale bylo to ve čtvrtém ročníku FAMU, neměli moc času. Když jsme pak dostali nějaké peníze od fondu na podporu kinematografie a slovenské televize, tak to bylo ve třech čtyřech lidech. Ale myslím, že je lepší, když je jeden člověk proti jednomu, to pak ti, co je zpovídáte, jsou ochotní více diskutovat,“ uzavřel Martin Kohout.

výživový styl. Jenže to pak už musí být celoživotní změna. Což je jediné řešení.

Stravování podle typu metabolismu

Petr Fořt začíná tím, že u člověka, který chce zhubnout, určí přesný typ jeho metabolismu. Vychází totiž z toho, že tělo každého z nás je unikátní, a co funguje u jednoho člověka, nemusí fungovat u druhého. To je prý také důvod, proč jen málo lidí dokáže zhubnout podle volně dostupných diet. Když Petr Fořt zjistí, jak tělo pacienta zpracovává a spaluje různé druhy potravin, sestaví mu výživový plán a jídelníček na míru. Metabolická typologie říká, jaké živiny by měly ve stravě převládat pro dosažení a udržení optimální váhy a také pro lepší zdraví a vitalitu.

Proteinový typ umí velmi snadno a rychle přeměnit tuky a proteiny na energii, může si proto dovolit mít stravu bohatší na bílkoviny i tuky. Lidé s tímto typem metabolismu by měli konzumovat maso, mléčné výrobky, vejce, ryby, ořechy, zeleninu, luštěniny, brambory, kysané zelí, květák, mrkev. Plus ovoce, ale spíše to „naše“ než jižní, tedy hrušky, jablka, švestky, třešně... Tento typ si také příliš nepotrpí na sladké. Optimální rozložení živin: 50 % proteinů, 30 % sacharidů, 20 % tuků.

Sacharidový typ by měl mít jídelníček složený hlavně ze sacharidů. Často by v jeho jídelníčku měly být zastoupeny obiloviny, a to ve formě těstovin, ale i pečiva. Mléčné výrobky by si měl vybírat především nízkotučné. Může si dopřát více zeleniny i ovoce (spíše tropické). Spíše se naopak vyhnout ořechům, různým semínkům, tuku. Z masa se doporučuje kuřecí, krůtí, telecí a ryby, z uzenin maximálně libová šunka. Těžká a tučná jídla špatně snáší, snadněji se zasytí. Obvyklá je vyšší obliba sladkého a kofeinu. Optimální poměr živin: 70 % sacharidů, 20 % proteinů, 10 % tuků.

Smíšený typ je nejobvyklejší varianta. Může konzumovat stravu obou skupin a optimální poměr živin odpovídá tradičním poměrům racionálního stravování: 50 % sacharidů, 30 % tuků a 20 % bílkovin.

Úryvek z rozhovoru

Oldřich Szaban Parlamentní Listy

Pane Konvička, Co říkáte na případ údajně pobodaného muslima skiny na koni ledna v pražských Vršovicích, který teď policie vyhodnotila tak, že se patrně vůbec nestal? Takže si to možná celé vymyslel. Proč podle vás? A může to nějak ovlivnit veřejnost?

Je to méně zábavné než v případě Václava Klause, ale pobavilo mě to také. Když se tento případ objevil, média hned psala, že toho útočníka inspiroval Konvička. To už jsem opravdu kroutil hlavou. Říkal jsem si, že až bude příště měsíční bouře nebo někde chćipne kráva, tak za to bude moci Konvička. Naštěstí žádná měsíční bouře ani hromadný úhyn dobytka nenastaly. O tomto případu jsem si začal zjišťovat více. Dozvěděl jsem se, že tento gentleman vešel ve známost kolem 17. listopadu, kdy vykřikoval, že bude do smrti bojovat s Rusy, či něco podobného.

Uvědomil jsem si, že jsem na něj během své protiislámské aktivity narazil. A to zajímavým způsobem, o kterém se teď s Parlamentními Listy.cz exkluzivně podělím. Jednou před dlouhou dobou jsem se na nějakém mejdanu seznámil se sympatickou dámou, která se zmínila, že jede na stáž do Sýrie. Po nějaké době jsem se dozvěděl, že si dáma přivezla ze Sýrie opravdového Syřana. Naprosto sekulárního, vzdělaného, jazyků znalého, muslimstvím se nezabývajícího. Pak se rok sešel s rokem a dámu jsem potkal na nějaké společenské akci. Tak jsem se jí ptal, jak to je s jejím gentlemanem ze Sýrie. Ona mi povídá – moc nám to neklapalo, vztah se nám zhroutil. Reagoval na to tím, že si nechal narůst vousy, začal si číst Korán a tloukl hlavou o zem.

Chytil jsem se za hlavu, protože to je příběh, který jako přes kopírák znám mnohokrát. Říkám jí – no to je holt islám. Oponovala mi, že ne. Za to že prý islám nemůže, je to prý v lidech. Tuhle repliku také znám dobře. Nechtěl jsem kazit společenskou zábavu, tak jsem se s dámou nehádal. Pouze jsem si říkal, že je to pořad to samé. No a pak tady máme případ pobodaného muslima, a když jsem se podíval na fotografie, uvědomil jsem si, že je to onen muslim. Podotýkám, že zmiňovaná dáma není tou, se kterou teď žije. Byl to pravděpodobně zcela sekulární člověk, který se ale pod vlivem životního problému k alláhování vrátil. Takže skutečně tady existuje jakési napojení mezi Konvičkou a takzvaným pobodaným muslimem, který ovšem nikdy nebyl pobodán.

Co se stalo s naší dobou?

Max Kašparů

Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklamaní? Co nás v budoucnosti čeká?

Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř.

Každý student lékařství je už

od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak.

Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby.

Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení.

Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni.

Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný.

Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus.

Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby.

Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

"Žijete v zemi, kde nic není hanba!" Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu.

Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu. Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo. Proč by se tedy měli politici ve službách mafí stydět lhát, krást a podvádět?

Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu.

Žijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby.

Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu.

Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých by „moderní český sjednocený Evropan“ už ani nekopl.

Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron...

Z této skutečnosti chápu, proč se užívá termín televizní kanály.

Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí lidé obětí.

Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafí udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií, a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat. Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud. Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (vše)schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí. Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí.

Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna.

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné. Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly, tedy stále nové a nové

zákony a předpisy, ale absolutně odmítli používat pojivo a cítit svislou rovnou stěnu.

Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štědrosti, přejčnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a čínorodosti. Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností.

Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo. Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem. Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně.

Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům. Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony.

Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení.

Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho zavčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci. Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci.

Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna. Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct.

Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby oné vratké chatrče.

Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země, kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci.

Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni.

Jednou za několik let je nám sice hozen záchranný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý. Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc.

A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýchodnosti je silně nebezpečná.

Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst.

Buďme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře.

Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: "Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!"

Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci...

Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhovat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence.

Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám.

Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

O autorovi: Max Kašparů je spisovatel, premonstrátský diákon, psychiatr, esperantista a autor dvaceti esejistických knih přeložených i do polštiny, italštiny a francouzštiny. Prof. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., dr. h. c. jako spisovatel známý též pod autorským jménem Max Kašparů, (* 14. května 1950 Žirovnice) je český psychiatr, pedagog, premonstrátský jáhen a esperantista. Působí v Pelhřimově. Je autorem duchovní literatury. Je externím spolupracovníkem Českého rozhlasu, kde pravidelně vystupuje v pořadu Jak to vidí. Příležitostně vystupuje také v pořadech ČT

Zásilky ze zahraničí jako rukojmí pošťáků a celníků. A Češi za to zaplatí

Vojtěch Ondráček Tiscali

Začíná to nevinně. Objednáte si u nás nedostupné zboží, nebo prostě chcete ušetřit. Kámen úrazu nastává ve chvíli, kdy vaše zásilka dorazí ze zahraničí do Česka. Místo očekávaného balíčku vám pošta doručí s největší pravděpodobností jen štos lejster.

"Kdybych pánové před vás postavil dvě krabičky od sirek, ale dvě naprosto stejné krabičky, a o jedny z nich vám řekl, že je z USA, tak která by pro vás byla lepší, co?" ptá se Miroslav Donutil ve filmu Pelíšky. "Samozřejmě ta americká," zní odpověď.

Jenže pánové Polívka s Kodetem by si svoji odpověď hodně rychle rozmysleli, kdyby tušili, co by na ně při objednávce oblíbených sirek čekalo. Zásilku ze zahraničí čeká po vstupu na české území celní řízení v podobě nekonečného martyria poplatků, byrokracie a zdlouhavého čekání.

Labyrint byrokracie

"Objednal jsem s knížku z USA, cena cca 27 dolarů včetně poštovného. Místo ní mi přišlo domů pět stránek dokumentů o zahájení celního řízení, kam musím poslat kolik kopií čeho, komu mám udělit plnou moc, jaká potřebuji potvrzení a vůbec asi 50 paragrafů. Takže asi tak do týdne by mi knížku mohli ze skladu v Košicích přivést. Je tohle vůbec možný? Není to apríl?" rozčílil se jeden z nešťastníků, který se se zlou - tedy přesněji Českou poštou - potázal.

Zásilky poslané z takzvaných třetí zemí, což jsou všechny státy mimo EU včetně Austrálie, čeká stejný osud. Odpovědní zaměstnanci České pošty zkontrolují doklady a případně balíček proskenují. A když usoudí, že zásilka podléhá clu nebo DPH, balíček putuje do skladu, a k příjemci kupa papírů.

Trochu to připomíná žádost o výkupné. Přiložena bývá i fotografie zadržované zásilky. Pokud odmítnete clo zaplatit, fotografie se stane jedinou památkou na objednávku, která pak putuje zpátky tam, odkud vyrazila na svoji zbytečnou pouť.

Aby se zásilka vyhnula proclení, musela by být její hodnota menší než 22 euro. Příjemce zásilky musí cenu zboží doložit, což znamená zpětně dohledat a poslat na celní správu platební výpisy, dokument o transakci s e-shopem a další formuláře včetně zplnomocnění České pošty, která vás od té chvíle bude zastupovat při jednání s celní správou - pokud se vám tedy nechce jezdit do Košic, kde všechny zahraniční zásilky končí.

"Takhle se vylepšuje rozpočet. Na triko za litr a sto dají tři stovky clo a ještě mě půjčí pošť, aby si taky zobla z mé peněženky. To, co si ode mě vezmou, ale obratem dají na těch milion papírů, které k tomu pošlou, a na které padla půlka lesa. A nesmím zapomenout na to, že zpracování obtížného případu mého trika za pár stovek trvalo odpovědnému úředníkovi tak půl pracovní doby, aby pak celý proces zabral 14 dní. Není nad efektivní státní aparát, který obere nejenom člověka, ale ve výsledku i sám sebe," poznamenal další "zhrzený" zákazník.

Problém ovšem je, že zplnomocnění není nijak časově omezené, takže se vztahuje i na všechny další zásilky ze zahraničí. Příště vás už nikdo nebude urgovat, zásilka bude doručena rovnou k vám domů i s vyměřeným celním dluhem.

Nezřídkou se ovšem stává, že celní výměr vůbec neodpovídá skutečné hodnotě koupeného zboží a vyčíslená částka je mnohonásobně vyšší. A zákazníkovi nezbyvá než poplatek uhradit v navrhované výši a nekonečné martyrium si prodloužit o zdlouhavou reklamaci doplacení rozdílu, která nezřídkou trvá i několik měsíců.

Strastiplná pouť objednaného balíčku do vaší náruče končí posledním úkonem - zaplacením. Nezáleží na tom, že jste už dávno za zboží zaplatili včetně poštovného. Stejně tak nehraje roli, že zboží nebylo nakonec procleno. Česká pošta si totiž celou proceduru naučtuje.

V případě, že je všechno v pořádku, se celní správa omluví. "Celní kauza skončila happy endem. Úředníci uznali, že z knížky v hodnotě 9,90 USD nemusím platit clo. Akorát jsem tedy musel zaplatit náklady na celní řízení," dodává šťastný majitel nové knížky k epopeji s objednávkou.

Navíc clo není jediný problém, na dovezené zboží se může vztahovat i DPH a spotřební daň. Clo i DPH musí vždy uhradit zákazník, protože společnosti nemají odpovědnost za jejich úhradu.

Nevyhnutelnost různorodých poplatků samozřejmě ponouká zákazníky a společnosti k tomu, aby zkusili systém nějakým způsobem obejít. Kromě domluvy s obchodníkem o podcenění zboží, bývalo až do letošního roku oblíbeným trikem napsat "gift" na obálce balíčku. Ať už mělo zboží jakoukoli hodnotu, bylo ušetřeno odvedení DPH. Nový celní kodex ale v případě obchodních zásilek ze zahraničí tuto praxi zrušil.

Nová pravidla také znamenají, že clo se musí platit vždy. Dříve se clo, které bylo menší než 10 euro, po příjemcích zásilek nevyžadovalo.

Celé je to tedy paradoxní. V éře globalizace a internetu si sice můžete objednat cokoli prakticky odkudkoli, pokud jste se už ale jednou s poštou a celníky utkali, příště si to dobře rozmyslete. A místo komplikované anabáze dáte přednost dražšímu kamennému obchodu.

Seznam poplatků za zastupování v celním řízení

Česká pošta (uskladnění a ověření zásilek) – 96 Kč

Česká pošta (zastoupení v celním řízení) – 192 Kč

DHL – 2 % z celkové částky cla, daní a DPH (min. 490 Kč, max. 2000 Kč) UPS – do pěti položek je to 260 Kč, nad pět 468 Kč

Je Andrej Babiš agent Smith?

Nepravdivě uvedená spotřeba u aut.

Markéta Šichtařová NevPes

Vypráví se v jistých (nejmenovaných) kruzích poslanecké sněmovny následující „zaručené“ pravdivá historka: Nemohli se jednoho dne hoši ve vládě dohodnout, či návrh zákona odhlasují.

Když už to hodnou chvíli nikam nespělo, bouchnul pan ministr financí Babiš pěstí do stolu: „Tož, chalani, uděláme to jinak. Každý si ho zmeríme. Všichni se otočíme a uděláme zárez do stola. A kdo ho bude mít nejdelšího, vyhrává.“ I otočili se pánové – o tom, kde byly v tu chvíli paní ministryně, či zda byly předem diskvalifikovány, či zda paní Marksová nepodalala protest proti sexismu, zpráva nepojednává – a postupně dělali zářezy do jednacího stolu. Když se otočili zpět, pan Babiš nevěřicně vytřeštil oči na zárez pana Bělobrádka a pana Sobotky: „No totok... to nie je možné...do d'asa!“ Ale vzápětí se mu rozzářily oči: „Ale chlapi! Veď já to meril z druhé strany stola!“ A tak se stalo, že pan ministr financí opět vy-... jaksi... prostě vyběhl s celou vládou.

Popravdě řečeno, uvedená historka ve mně vzbuzuje jisté otazníky. Aniž bych chtěla zpochybňovat její pointu, nejsem si tak docela jistá, zda jednacím stůl skutečně nese stopy po souboji. Já bych to osobně viděla spíš takhle: Druhou nejpoměrovanější věcí mezi chlapy v hospodě je počet koní anebo průměrná spotřeba jejich aut. (Ten počet koní by pak celkem i vysvětloval, proč to pan ministr financí zbytku vlády tak jasně natřel.) Jenomže mám celkem důvodnou obavu, aby celá tahle soutěž nebyla tak trochu... podvodná.

Když jsme si kdysi před lety koupili jako rodina první slušnější auto, byli jsme zaskočení, že místo za 8 litrů uváděných v dokumentaci jsme jezdili za 9,6 litru. Zatímco já to moc neřešila, můj manžel, vychovaný otcem, který byl zase vychovaný na socialistických kárách a tehdejšími zapisování si spotřeby, se neustále snažil jezdit ekonomicky. Přesto se nikdy nedostal pod 9 litrů. Báť se, že je něco špatně, a protože to byl jeho miláček, řešil to. Všude si ale klepali na čelo, že to je normální (a normální není manžel). A tak jsme si na to zvykli.

Vloni jsme si shodou okolností zase koupili nové auto, v jehož dokumentaci psali o spotřebě něco přes 6 litrů. Když jsem jela přes Německo s jeho benevolentní rychlostní politikou na dálnicích, dávala jsem motoru sodu a jela, co to dalo. A byla jsem s průměrem na 10 litrech. Považovala jsem to za naprosto normální jev.

Jenomže jak se postupně ukazuje, ono to není ani tak „normální“, jako spíš „běžné“. Leda že bychom za normální považovali podvod. Automobilky jedna po druhé přiznávají, že zákazníci podváděly. Tento týden podvod praskl na Suzuki. Čtvrtá největší japonská automobilka přiznala, že testy spotřeby nedělala správně. Předtím si Černého Petra vytáhlo Mitsubishi. Ještě předtím jiné aféře čelil Volkswagen ohledně kouzlení s testy NOx. A tak dál.

Automobilky se patrně dělí na ty, na které podvody už praskly, a na ty, na které teprve prasknou. Ohledně emisí nejspíš podváděly všechny velké, ohledně spotřeby asi také, příště možná přijde řada na osušené testy bezpečnosti, pak se možná na přetřes dostane (ne)ekologičnost použitých materiálů... Zkrátka tomu, co je napsáno v dokumentaci, věřím asi jako volebnímu programu politické strany. (Takže už dávno auta nevybírám ekonomicky, ale pocitově.)

Koneckonců, auto prostě je od základu neekonomické. Ekonomické by bylo snad jen ve sdílené ekonomice: půjčím si ho, dojezu do práce, tam si auto někdo další převezme, jede dál a pak zase dokola. Ekonomické by taky bylo, aby kupříkladu boty nikdy nebyly v botníku. Jenže představa, že svoje boty sdílím se sousedem, je mi vážně odporná. Stejně jako většině lidí. Proto většina lidí chce SVOJE auto. A většina lidí chce svoje auto milovat. Proto má BMW údajně tým lidí, kteří nedělají nic jiného, než zkoumají, jak na zákazníka v obchodě působí onen zvuk, když se po dosednutí zaklapnou dveře. Podle marketingové teorie totiž údajně tohle hodně lidí ovlivní, zda auto koupí. Zákazník prostě není racionální, nýbrž emocionální. Proto tak dlouho průměrný zákazník odmítal věřit, že co je v papírech napsáno, je jen mlácené prázdňé slámy. (A pak je tu ještě samostatná „kategorie Šichtařová“, která se nejprve zeptá, zda se do auta vejde osm dětí plus manžel, a pak si jde teprve poslechnout zvuk.)

A víte co? Během posledních dvaceti let jsem pomalu, ale nezadržitelně spěla ke zjištění. Kdysi jako bankéřce, jako ekonomce, jako poradkyni některých politiků... a tak dál a dál... se mi v mnoha oborech odkrýval svět na obou stranách zdí: Před bankovní přepážkou i za ní. Před kamerou i za ní. Na volebních plakátech i za nimi. A tak mi dneska celý automobilový multi-podvod připadá celkem nezajímavý.

Zajímavé je na něm jen jedno: Auta pro většinu lidí stojí hodně, a tak jim věnují hodně pozornosti. Až někdy někdo začne věnovat stejné množství kritické pozornosti a samostatného myšlení poživatelnosti výrobků potravinářského průmyslu, zelenosti zelené politiky, schopnosti medicíny uzdravovat, užitečnosti genderových filozofií, vlivu školství na rozvoj mentálních schopností dítěte a tak dál a dál a dál – zjistí, že to všechno je prohnité nachlup stejně. Svět, ve kterém žijeme, je jen Matrixem. Tak nějak to trochu sice tuší všichni. Ale zdaleka ne všichni z něho chtějí vystoupit.

(Docela by mě zajímalo, jak by poměrování pana Babiše dopadlo mimo Matrix...?)

Převzato z Sichtarova.blog.idnes.cz se souhlasem autorky Autorka je ředitelka společnosti Next Finance s.r.o.

Rusko se bouří a hrozí Francii sankcemi: Zatčení našich fanoušků je nepřijatelné

Zatčení čtyřicítky ruských fotbalových fanoušků, které francouzská policie podezřívá z účasti na násilnostech během evropského šampionátu v Marseille, je „absolutně nepřijatelné“. Řekl to dnes v parlamentu ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov. Podle něj ruské fanoušky provokují fotbaloví příznivci z jiných zemí, nad čímž „nelze zavírat oči“.

Ruské ministerstvo zahraničí si zároveň dnes předvolalo francouzského velvyslance v Moskvě a pohrozilo zhoršením vztahů obou zemí. Jako příklad provokování ruských fanoušků uvedl šéf ruské diplomacie záběry, na nichž tito fanoušci dupou po ruské vlajce. Také podle něj urážejí ruské politické i sportovní vedení.

Policie v úterý zadržela autobus s 43 Rusy během jejich cesty do Lille na dnešní zápas se Slovenskem. Kvůli výsledku je policisté eskortovali do Marseille, jedenáct z nich později propustili. Šest fanoušků podle informací úřadů v jihofrancouzském přístavním městě v souvislosti se sobotními výtržnostmi zatklí.

V Marseille vznikaly nepokoje mezi britskými a ruskými fanoušky už od čtvrtka. V pátek došlo ke střetu táborů obou fanoušků, jeden Brit byl vážně zraněn a v sobotu bylo při střetech zraněno 31 lidí, především Britů. CTK

U ruských rezníků na Euru zaráží tolerance jejich země k násilí a nenávisti k Západu

Petra Procházková – Lidovky

Bylo nás osm a rozjeli jsme se po centru Marseille ve dvou autech s cílem najít nějakou možnost po uliční rvačky, píše jeden z členů ruské fanouškovské obce, který si říká Molodoy na webu Okolofutbola. Kdepak. Nejsou to žádní příliš vášniví milovníci fotbalu. Kroky ruských fanoušků ve Francii jsou pečlivě naplánované, vůdci rvaček se domlouvají na podrobnostech prostřednictvím sociálních sítí, z domovské Rusi jim radí ti, kteří se na Euro 2016 ve Francii nedostali, neboť nesehnali zhruba dva a půl tisíce eur.

Společně se přece na podobné akce připravovali v ruských lesích, kde pravidelně probíhají bojová cvičení ruských ultras. Nyní, pod pohružkou diskvalifikace svého týmu, se možná fanoušci z Ruska obrnili větší opatrností, ale to je trošku pozdě – reputace budoucího pořadatele MS ve fotbale v roce 2018 je definitivně pošramocena.

Následníci sovětských fanoušků

Ruští fanoušci jsou přímými následníky fanoušků sovětských. Ti se na zahraniční scéně představili poprvé v Praze v roce 1990. V plné síle o sobě ale dala agresivní část fotbalové veřejnosti vědět až v polovině 90. let, kdy se definitivně zformovaly dva velké tábory fanoušků – klubu CSKA fandili „Red-Blue Warriors“ a Spartak měl oporu ve „Flint's Crew“. Právě tyto dvě bandy zahájily v Rusku módu násilí na stadionech, posléze i v ulicích.

Dnes mají řadu svých webů a skupinových profilů na sociálních sítích, kde se domlouvají na akcích, včetně útoku na fanoušky protivníka. Nejznámější platformou je Russian-ultras.com. Například moskevští ultras představují vysoce organizované společenství, které projevuje i politické ambice. Svědčí o tom i včerejší divoká diskuse na sociální síti VKontakte. Poté, co byla zveřejněna zpráva o podmínečné diskvalifikaci ruského týmu, objevily se komentáře jako: „Nohy si o nás otírají, pederasti evropský.“ Další z výlevů nad záběry zkravených obličejů zní: „S námi je Bůh a tím je řečeno vše.“ Následují výkřiky o ruské síle, odhodlání i nebojácnosti.

Ještě zuřivější byly reakce na policejní akci, při které byl zastaven autobus plný ruských fanoušků, kteří mířili na

utkání se Slováky. To už se do diskuse zapojili i ruští politici. Kdo si myslí, že nabádali své krajany řádicí v cizině ke klidu a slušnosti, šeredně se mylí. Například lídr liberálních demokratů Vladimir Žirinovskij obvinil francouzské četníky, že se nechali unést historickou nenávistí Francouzů k Rusům kvůli neúspěchu Napoleona.

Agresivita fanoušků není nijak překvapivá. Zarážející je míra tolerance oficiálních ruských míst k propagaci násilí a nenávisti k západnímu světu. V řadě prohlášení totiž zní tóny imperiálního vlastenectví a pak ještě jeden motiv – odpor k homosexuálům – tak nemístný právě v tyto dny – transformovaný často do vyobrazování Evropy jako „gay klubu“, ve kterém mají hlavní slovo sexuální menšiny, zatímco „skuteční chlapi“ už zůstali jen v Rusku. „Copak Rusům nepatří obdiv za jejich hrdinství?“ ptá se novinář a bývalý tiskový mluvčí Ruského fotbalového svazu Andrej Malosolov. A pokračuje: „Přinejmenším zmlátí občany země, která byla vždy z historického i politického pohledu nejstrašnějším nepřítelem Ruska.“

EURO = Mistrovství Evropy ve fotbale 10 června až 10 července.

Po slovech o islámu se Klára Samková dočkala velmi nemilé věci

Advokátka Klára Samková vzbudila rozruch svým vystoupením v Poslanecké sněmovně, kde se tvrdě pustila do islámu a přítomný turecký velvyslanec, společně s několika dalšími osobami, její slova nerozdýchala a opustil sál. Její vystoupení přimělo některé ke krokům, které by mohly na Samkovou poměrně tvrdě dopadnout.

Jak informovala advokátka na svém facebooku, obdržela oficiální sdělení Advokátní komory, že zahajuje vyšetřování jejího veřejného vystoupení s podezřením, že v něm došlo k porušení etického kodexu advokáta. Na základě toho byla na Samkovou oficiálně podána stížnost, kterou se následně bude Advokátní komora zabývat.

Disciplinární řízení v rámci Advokátní komory může skončit až vyloučením doktorky Samkové, což by znamenalo zákaz další advokátní praxe. Jak na sociální síti poznamenala sama Samková, pokud je nějaký advokát takto postižen, může se bránit leda správním žalobou, která v Praze čeká v průměru dva roky na nařízení prvního stání. Do té doby advokát nemůže vykonávat svou práci a je prakticky profesně zlikvidován. „Jde jim o moji obživu. Mezitím mi zasolí pár set tisíc pokut, pozastaví členství či rovnou vyloučí z komory, nebudu mít z čeho žít a je to,“ poznamenala dále advokátka.

Ze stížnosti podle ní jasně vyplývá, kdo dostal chuť jí „zavážit“. „Stížnost ze své iniciativy zahájil a podal k prošetření tajemník České advokátní komory JUDr. Ladislav Krym,“ píše Samková a vše dokazuje e-mailem, který tajemník oficiálním orgánům Advokátní komory poslal.

Samková byla zároveň vyzvána, aby se k podané stížnosti vyjádřila, a advokátka se chystá vyjádřit po svém. „Z této stížnosti podle mého názoru vyplývá, že Česká advokátní komora je toho názoru, že její vnitrostavovské předpisy, interpretované státní úřadem, totiž právě Českou advokátní komorou, jsou nad Ústavu ČR, na kterou jsem ve své řeči odkazovala,“ napsala na Facebook. Podle tohoto výkladu je prý možno stíhat jakýkoliv projev svobody slova, i když je pronesen na půdě parlamentu.

Samkovou podpořil například i poslanec hnutí ANO Martin Komárek: „Je to nepostižitelné a vždycky budu protestovat proti tomu, abyste byla za svá slova postížena. Vždy ale budu hlásat, že to byly prokazatelné zhovadilosti,“ dodal k předneseným názorům advokátky.

Projev Kláry Samkové se zatím v anglickém a portugalském překladu šíří internetem a zmiňují se o něm světová média. Advokátka se ve svém příspěvku na parlamentní konferenci v minulém týdnu skutečně tvrdě pustila do islámu, srovnala jej s nacismem a komunismem a velmi naturalisticky předestřela, že také skončí podobným způsobem jako Hitlerovo učení.

„V každém případě však důsledkem násilných činů, vyvolaných muslimy a války, která z toho vzejde, bude naprostá záhuba islámské ideologie. V islám bude věřit pár zdegenerovaných jedinců zalezlých v poušti, ze které bude do nekonečných bažin marně vytěkat nepotřebná a nežádaná ropa, pár jedinců, kteří budou skřehotavými hlasy vzpomínat na dávná světla v ulicích Damašku a na krásy Mekky, po které nezbude nic než díra do pekla. Těchto pár bezejmenných jedinců bude zbytkem lidstva zavrženo jako odpad, který sešel z cesty k Bohu a nikdy ji nemůže nalézt, protože pohrdli tím, v čem našel Bůh zalíbení, totiž lidmi. Rozuměj: všemi lidmi a celou touto planetou,“ vzkázala v závěru svého vystoupení advokátka. Parlamentní Listy

Agentem gestapa mohl být i Kája Mařík

Jiří Leschtina spovídá pana Jiřího Padevěta. v aktuálně.

"Jsme tvorové, kteří se k sobě dokáží chovat strašlivě. A když o tom nebudeme mluvit, bude to v nás," říká v rozhovoru Jiří Padevět, autor úspěšných knih Průvodce protektorátní Prahou a Krvavé finále.

Na střední škole prošel spisovatel a ředitel nakladatelství Academia Jiří Padevět punkovým obdobím, z něhož plynně vplul na studia pedagogické fakulty. Když se autora unikátního Průvodce protektorátní Prahou nebo literárních mystifikací Poznámky k dějinám ptám na náhlý přerod punkera v učitele, jen pokrčí rameny: „Proč by vlastně učitel nemohl být v něčem výstřední? Mít silný názor? Kdyby tenkrát byla jiná doba, klidně bych učil třeba právě historii s čírem na hlavě. Tak by si mě studenti zapamatovali hodně dlouho. A spolu se mnou i to, co říkám.“

Ve vašich knihách se neohlížíte za velkou historií. V Průvodci protektorátní Prahou má každý odboj, kolaborace nebo represe svou adresu, spoustu osobních příběhů. V čem tkví jejich síla?

Potřebujeme mikropříběhy, abychom historii porozuměli. V drtivé většině ji totiž vnímáme optikou bitev, diplomatických jednání, vzpour, revolucí. Když vidíte reliéf krajiny, v níž proběhla nějaká bitva, začnete událost lépe chápat. Stejně tak vám něco podstatnějšího řekne zkoumání příběhů obyčejných lidí, kteří se v určitém okamžiku střetli s velkou historií, aniž by o to stáli. A možná je důležité přitom myslet na to, že se to může stát každému. V podstatě kdykoliv.

Může být vyprávění těch mikropříběhů lékem na ideologickou manipulaci?

Doufám, že ano. Vždyť od roku 1938 bylo u nás manipulováno s historií, jak se to zrovna hodilo. Někdy byla používána jako meč, jindy jako páska přes oči, i jako hadr na podlahu. Ty pásky z očí vám ale padají, když narazíte na konkrétní, působivé osudy lidí, které nelze nijak ideologicky rozmělnit.

Jeví se v té niterné historii například pražský odboj intenzivněji než z pohledu velkých dějin?

Zcela jistě. Až když jdete po konkrétních adresách, například zjistíte, jaké neuvěřitelné množství lidí bylo ochotno nasadit život v letech 1939 až 41. A většina z nich také o život přišla. Protože první fáze odboje byla, ve vší úctě k lidem, kteří do toho šli, neuvěřitelně naivní. Odbojáři si mysleli, že to bude něco jako boj proti Rakousku-Uhersku. Chybělo povědomí, jak výkonnou organizací je gestapo. Vezměte si, že první odbojáři si klidně posílali pozvánky na ilegální schůzky poštou. A ty schůzky se konaly v bytech, kde žily jejich rodiny.

Souhlasíte s tvrzením, že Češi měli za války nejvíc udavačů z celé okupované Evropy?

To je blud, vycházející zřejmě z potřeby neustále si sypat popel na hlavu. Chovali jsme se, co se týče odboje, kolaborace i toho „obyčejného“ hospodsko-sousedského udávání úplně stejně jako jiné národy. Máme případy velkých kolaborantů jako Emanuel Moravec, novinář Karel Lažnovský a řada dalších. Ale oproti Francii, kde s nacistickým režimem kolabovala řada intelektuálů, u nás - až na výjimky - s ním spolupracovala vyložená lůza. Jako by pořád platilo ono masarykovské, že fašismus je patologická sedlina společnosti.

Vladimír Just vám v recenzi Průvodce vytkl, že namísto abyste připomněl statečné umělce, kteří se odmítli zúčastnit manifestace věrnosti říši v Národním divadle, vybíráte několik stále se opakujících celebrit včetně hajlujícího Karla Högera. Co na to říkáte?

Události nehodnotím, jen zaznamenávám fakta. A taková fotografie existuje. A to, že Karel Höger v jedné nešťastné chvíli, pod obrovským tlakem, zvedl pravici, z něj přeci nedělá kolaboranta. Na tom neshledávám nic zbabělého ani nemravného. S největší pravděpodobností bych se v podobné situaci zachoval úplně stejně. Většina z nás by se zachovala stejně.

Iluze si tedy o sobě evidentně neděláte.

Každý z nás by byl raději Josefem Mašínem než Aloisem Křížem, antisemitským redaktorem rozhlasu a jediným českým bojovníkem na straně nacistů při boji o rozhlas. Ale nikdo neví, kým by se v takové dějinné chvíli stal. Nechodil jsem po ulici a neposlouchal z pouličního rozhlasu jména popravených, často celých rodin. Nedovolil bych si nikdy říct, že Karel Čurda byl svině. Dovolil bych si říct, že zradil. Ale co ho k tomu dovedlo, proč se sesypal, to si v životě nedovolím soudit.

Letos na jaře jste vydal knihu Krvavé finále, kde stejným místopisným způsobem popisujete násilnosti nacistů, páchané na našem civilním obyvatelstvu na jaře

1945. Proč Němci tak urputně vraždili do posledních dnů války?

Z taktického hlediska bylo jasné, že je konec. Ale propaganda jela do poslední chvíle. Včetně zpráv o Hitlerových zázračných zbraních, které na poslední chvíli zachrání Říši, včetně mýtu o Alpské pevnosti. Motorem těch zločinů byla i touha dostat se rychle do amerického zajetí, z dosahu Rusů, o nichž propaganda tvrdila, že pokud někoho zajmou, uřežou mu minimálně nos a uši. I proto byly německé jednotky odhodlány smést všechno, co je zdržuje, včetně českého povstání.

To ale tak úplně nevysvětluje jarní pochody smrti a vyvražděné transporty z koncentračních táborů.

To byla především logistická záležitost, nešlo už o evakuaci, ale o zabíjení. Himmler vydal v polovině dubna rozkaz, že všechny vězně z koncentračních táborů je nutné zabít, aby nemohli vydat svědectví. Někteří velitelé lágrů nevěděli, co s nimi. Měli tam dozorce, někdy i dozorkyně, odhodlané je postřílet. Ale co se stovkami mrtvol? Tak prostě vězně sebrali, nedali jim najíst ani napít a vodili je krajinou tak dlouho, dokud neumřeli vysílením. Zmapoval jsem pochod kombinovaný s transportem, který vyrazil z tábora na německé straně Krušných hor. Ze tří a půl tisíců vězňů dorazilo do Terezína, když už byl pod správou Červeného kříže, asi třicet.

Existují lidé, kteří vám řeknou, že nepojedou do muzea v Osvětimi. Protože by to psychicky nezvládli. Rozumíte jim?

Tohle slýchám často, ale vůbec to nechápu, samozřejmě kromě samotných přeživších, tam je to složitější. Co by psychicky nezvládli? Podívat se do zrcadla a přiznat si: Ano, my lidé, když k tomu máme podmínky, můžeme se stát vraždícími bestiiemi? Pokud si tohle člověk přizná, co je na tom psychicky nezvládnutelné? Návštěva Osvětimi by měla být povinným vybavením Evropana.

Po Krvavém finále chystáte Krvavé léto, kde mapujete zvěrstva Čechů při odsunu sudetských Němců. Počítáte s tím, že za tuhle knihu zdaleka nebudete jen veleben?

Počítám s tím, že někteří lidé, kteří mě dnes plácají po zádech, mě za rok označí jako poskoka landsmanšaftu. Ale já stejně jako v předchozích knihách jen popisuji, co se stalo. Těžištěm bude divoký odsun, ale budou tam i popravky vojáků a zajatců Wehrmachtu, násilnosti vojáků Rudé armády a vlasovců, ale i případy, kdy Rudoarmějci zabránili Čechům v násilnostech na sudetských Němcích.

Jeví se vám po mapování násilností z divokého odsunu, že šlo z naší strany o akt pomsty, který lze obhájit? Naši lidé tehdy prošli šesti lety okupačního teroru, násilí, frustrace...

Když propuštěný vězeň z koncentračního tábora přijel domů a zabil prvního Němce, jehož potkal na ulici, je to lidsky pochopitelné. Nikoliv však právně obhajitelné. Jenže takových případů bylo naprosté minimum. Hodně násilí a rabování páchali kriminálníci nebo sadisté, kteří nebyli v odboji ani v koncentračním táboře. Nebo polovojenské jednotky, které nikomu nepodléhaly. Někde dokonce tyhle ozbrojené skupiny v honbě za kořistí bojovaly mezi sebou. Na násilnostech se v několika případech bohužel podíleli i vojáci, kteří přišli z východu s generálem Svobodou.

Za situace, kdy tady vlastně nikdo nevládl a lidé pocítili, že nemusí nést zodpovědnost za své jednání...

To ale není jen náš případ. Celý kontinent se zmítal v násilí. Válka neskončila Hitlerovou porážkou, ale jakoby trvala minimálně další dva roky. V Řecku občanská válka v plném proudu. Ve Francii se vraždí odbojáři různých skupin mezi sebou, v Itálii zabíjejí rolníci šlechtu, aby získali konečně půdu, v Polsku a Pobaltí se bojovalo proti SSSR... Evropská společnost si zvykla, že násilí je normou.

Nechávají se ve zdivočelém čase strhnout k násilí i v podstatě slušní lidé?

A kdo jsou to v podstatě slušní lidé? Ti, co platí daně a do něčeho se nepletou, ani do toho, když nakládají jiné slušné lidi do vagonů na dobytek? Většina lidí chce přežít, někteří za použití násilí.

Lze při sbírání takových temných příběhů zažít i něco, co vás pobaví?

Pobaví asi přímo ne, ale ukáže absurditu dějin. Mám rád příběh ze Sloupu v Čechách, kde 9. května vtrhl opilý voják Rudé armády na místní panství a sápal se po paní hraběnce. Když ji hrabě bránil, voják ho zastřelil. Druhý den ráno velící důstojník zastřelil toho vojáka a nechal ho zahrabat kdesi u plotu. V roce 1948 místní soudruzi seznali, že nemají žádného sovětského hrdinu, použitelného pro oslavy výročí osvobození Rudou armádou. Tak nechali exhumovat tělo toho vojáka, pohřbili ho na sloupském hřbitově a na desku vytesali slova díky osvoboditeli naší vlasti a rudou hvězdu se srpem a kladivem. Tohle ústřední pietní místo je

tam dodnes a místní mu říkají „hrob velmi dobře známého vojína“.

Považujete odsun Němců za správné rozhodnutí?

Fakt, že odtud zmizelo přes tři miliony našich spoluobčanů, je pro tuto zemi velkou tragédií. Ale v danou chvíli to zřejmě bylo nevyhnutelné. Nacisté nás zbavili našich Židů, my jsme se zbavili našich Němců a pak nám začalo pomalu doházet, že něco není v pořádku. Protože různost je plodnější než stejnost.

Vojtěch Filip, Jan Zahradil a další, kdo kritizovali šéfa lidovců Pavla Bělobrádka za to, že se v Mnichově poklonil obětem odsunu, by s vámi nesouhlasili.

Bělobrádkovo gesto vnímám spíš jako vzkaz nám Čechům. Že bychom měli být velkorysí, což jsme v pětačtyřicátém nebyli. Já vím, velkorysý nebyl nikdo. Ale konečně bychom měli k těmto událostem přistupovat s pokorou. To pan Bělobrádek udělal. Jak mu může někdo takové lidské gesto vyčítat? Jaké lidské gesto veřejně naposledy udělal pan Filip? Až se pokloní před bunkrem lágru Vojna, ať si potom třeba vyčítá Pavlu Bělobrádkovi, že se poklonil obětem odsunu.

Už v třetí knize detailně mapujete smrt, bestiální mučení, hanobení mrtvých těl a další šílenosti. Nepocítujete na sobě stopy znečitlivění?

Určitě ne. Některé příběhy, když si je čtu znovu a znovu, tak mě znovu a znovu dojmají. Mám pocit, že pokud tyhle věci zkoumáte, tak vás to, nechci říct, činí lepším člověkem, ale vzdaluje vás to od nebezpečí, že někdy spácháte něco podobného. Myslím, že spáchat zlo mohou spíš lidé, kteří říkají: toho bych nikdy nebyl schopen, nechci si o tom číst. Možná v nich hlodá červ podezření: neudělal bych to, kdybych k tomu měl příležitost? Jsme tvorové, kteří se k sobě dokážou chovat strašlivě. A pokud o tom nebudeme mluvit, bude to v nás.

Ale jistý cynismus u vás nelze nepostřehnout při četbě vašeho souboru krátkých literárních fikcí Poznámky k dějinám. Třeba povídky, kdy František Palacký fyzicky likviduje svého konkurenta Ludovíta Štúra, nebo Bezruč vyvraždí rodinu Magdonových, jsou už docela otrlými mystifikacemi.

Ty texty jsou především anekdoty. Ale uznávám, že někdy je to dost černý humor. Ale taky je to výsměch tomu, že naše národní ikony bereme moc vážně. Poznámky k dějinám vznikly jako vedlejší produkt při psaní Průvodce protektorátní Prahou. Vlastně jsou takovou mojí psychohygienou vůči velkým dějinám. A možná je tam ze mě víc, než si myslím.

Když například píšete o plukovníkovi Rudolfu Medkovi, jak zorganizoval a osobně dohlížel na vraždu zrádce legií Jaroslava Haška, ještě vás nikdo neobvinil z urážky našich národních hrdinů?

Kupodivu ne. Ale proč nemůžeme lidem, kteří vykonali něco skvělého, v literární fikci připisovat skutky zcela nečekané? Nehledě na to, že Medek by pokyn k Haškově likvidaci asi nevydal, ale to neznamená, že ho to někdy nenapadlo. Koneckonců historka, jak Medek řve na Haška ve vinárně U Paukerta, že je zrádce, dlouho kolovala Prahou.

A jak vás napadlo udělat z Malého Bobše a Káji Maříka konfidenty gestapa?

Nějak jsem pocítil potřebu shodit tyhle literární hrdiny našeho dětství. Ale zase, proč by Bobeš a Mařík nemohli být agenti gestapa? To, že měli tak půvabně popsané dětství, ještě neznamená, že by se v dospělosti nemohli chovat špatně.

Když vás tak člověk poslouchá, tak si říká: ještě že nechal na pokoji Rychlé šipy...

Ano, Jaroslava Foglara jsem zatím ušetřil.

Vy jste někde napsal, že symbolem 20. století je vagon na dobytek, kterým jedou lidé, co nikam nechtěli.

A to ještě pokračuje: A do těch vagonů jim pomohli lidé, kteří jsou řádnými daňovými poplatníky.

Myslíte si, že by se něco takového mohlo opakovat? Byli by moderní Češi schopni takových brutalit, jakých se dopustili jejich předkové na sudetských Němcích?

V čem je mentální rozdíl mezi Čechem 2015 a 1945? Je jistě v materiální úrovni. Myslím, že opakovat se to může kdykoliv. Byť ne ve stejné formě. Ale násilí je ve společnosti přitomno neustále a k jeho erupci může stačit malá jiskra. Třeba šibenice, které se objeví na demonstraci.

Nepřeceňujeme trochu tuhle epizodu?

Daleko nebezpečnější jsou řečníci, kteří na takové demonstraci k násilí otevřeně vyzývají. Mnohem víc než nějácí dva šašci, kteří tam jdou s šibenicí, stlučenou z latěk z OBI. U této demonstrace to vypadá, že stát při potlačování takových výzev selhává. Pokud bude selhávat dál, je

otázkou času, kdy se toho někdo chytne a může spustit skutečnou lavinu násilností.

Čím ji může spustit?

Plamenným projevem, násilím, které se začne geometricky šířit, poukazováním na toho, kdo může za vaši nesnáz. Spousta spoluobčanů potřebuje znát viníka svých selhání...

Kam se vydáte s historickou topografií míst a osudů příště?

Chtěl bych se po dokončení Krvavého léta vrátit na úplný začátek téhle krvavé trilogie. A zmapovat události takzvaného sudetského povstání v roce 1938, kde došlo z německé strany k řadě násilností vůči českým obyvatelům Sudet. A také mám rozepsaného Průvodce stalinistickou Prahou.

A co takhle nějaké veselejší téma?

Asi zůstane u mých historických mystifikací. Chystám jejich pokračování. Tam dojde i na Jaroslava Foglara...

List of Registered Political Parties 2016

Australian political parties are required to be registered in order to have their party affiliation next to their endorsed candidates printed on ballot papers.

Registration with the Australian Electoral Commission also makes parties eligible for election funding once they have reached the 4% primary vote threshold.

A wide range of minor political parties exist in Australia, ranging from conservative religious groups to fringe anarchist organisations.

This is the current list of registered political parties. It shows the dates of recent new registrations.

Registered Parties

Animal Justice Party
Australia First Party (NSW) Incorporated – (reg 16/06/10) (09/06/15: deregistered) (01/03/16: reinstated)
Australian Antipaedophile Party – (reg 28/07/2015) (03/03/16: name changed from Australians Against Paedophiles Party)
Australian Christians
Australian Country Party – (23/10/15: name changed from Country Alliance)
Australian Cyclists Party – (reg 20/08/14)
Australian Defence Veterans Party – (reg 15/06/15) (03/03/16: abbreviation changed from ADVP to Veterans Party)
Australian Equality Party (Marriage) – (20/01/16: named changed from Australian Equality Party); (reg 09/10/14)
Australian Greens
The Australian Greens – Victoria – (reg 25/02/16)
The Greens NSW
Queensland Greens
The Greens (WA) Inc
Australian Labor Party (ALP)
Australian Labor Party (NSW Branch)
Australian Labor Party (Victorian Branch)
Australian Labor Party (State of Queensland)
Australian Labor Party (Western Australian Branch)
Australian Labor Party (South Australian Branch)
Australian Labor Party (Tasmanian Branch)
Australian Labor Party (ACT Branch)
Australian Labor Party (Northern Territory Branch)
Country Labor Party
Australian Liberty Alliance – (reg 28/07/15)
Australian Motoring Enthusiast Party
Australian Progressives – (reg 17/02/15)
Australian Sex Party – (reg 23/07/15)
Bullet Train For Australia
Christian Democratic Party (Fred Nile Group)
Citizens Electoral Council of Australia
Consumer Rights & No-Tolls – (reg 03/03/16)
Country Liberals (Northern Territory)
CountryMinded – (reg 14/04/16)
Democratic Labour Party (DLP) – (deregistered 23/04/15) (re-registered 01/03/16)
Derryn Hinch's Justice Party – (reg 14/04/16)
Drug Law Reform Australia
Family First Party
Glenn Lazarus Team – (reg 09/07/15)
Health Australia Party (HAP) – (08/10/15: name changed from Natural Medicine Party)
Help End Marijuana Prohibition (HEMP) Party
Jacqui Lambie Network – (reg 14/05/15)
John Madigan's Manufacturing and Farming Party – (reg 18/05/15)
Katter's Australian Party
Liberal Democratic Party
Liberal Party of Australian

Liberal Party of Australia, NSW Division
Liberal Party of Australia (Victorian Division)
Liberal National Party of Queensland
Liberal Party (W.A. Division) Inc.
Liberal Party of Australia (S.A. Division)
Liberal Party of Australian – Tasmanian Division
Liberal Party of Australia (ACT Division)
Mature Australia Party – (reg 14/04/16)
National Party of Australia
National Party of Australia – N.S.W.
National Party of Australia – Victoria
National Party of Australia (WA) Inc
National Party of Australia (S.A.) Inc
Nick Xenophon Team – (03/12/14: named changed from Nick Xenophon Group)
Non-Custodial Parents Party (Equal Parenting)
Online Direct Democracy (Empowering the People!) – (23/01/15: name changed from Senator Online (Internet Voting Bills/Issues))
Outdoor Recreation Party (Stop The Greens)
Palmer United Party
Pauline Hanson's One Nation – (26/06/15: name changed from One Nation)
Pirate Party Australia
Renewable Energy Party – (reg 22/03/16)
Rise Up Australia Party
Science Party – (22/03/16: name changed from Future Party)
Secular Party of Australia
Seniors United Party of Australia (SUPA) – (reg 04/03/15) (03/03/16: name changed from Seniors United NSW)
Shooters, Fishers and Farmers Party – (12/04/16: name changed from Shooters and Fishers Party)
Smokers Rights Party
Socialist Alliance
Socialist Equality Party
#Sustainable Australia – (reg 23/09/10) (18/01/16: name changed from #Sustainable Population Party) (formerly Australian Stable Population Party)
The Arts Party – (reg 06/08/14)
The Australian Mental Health Party – (reg 11/03/16)
21st Century Australia
Voluntary Euthanasia Party
VOTEFLUX.ORG | Upgrade Democracy! (reg 29/03/16)

Deregistered Parties

Feb 15, 2016: The Republican Party of Australia – (first registered 09/10/92, deregistered 27/12/06, re-registered 09/07/13)
Feb 04, 2016: Australian Independents – (first registered 16/07/13)
Aug 11, 2015: Australia's First Nations Political Party
Aug 05, 2015: Australian Sports Party
Aug 05, 2015: Coke in the Bubbles
Jul 30, 2015: Australian Sovereignty Party
Jul 23, 2015: Australian Voice Party
Jul 23, 2015: Uniting Australia Party
Jul 23, 2015: The Wikileaks Party
Jun 29, 2015: Carers Alliance
Jun 15, 2015: Australian Protectionist Party
May 28, 2015: Building Australia Party
May 06, 2015: Single Parents' Party
May 04, 2015: Australian Sex Party – (re-registered 23/07/15)
Apr 16, 2015: Mutual Party – (formerly Bank Reform Party)
Apr 16, 2015: Australian Democrats
Apr 14, 2015: Freedom and Prosperity Party – (formerly No Carbon Tax Climate Sceptics)
Mar 17, 2015: Stop CSG Party
Jan 21, 2015: The 23 Million
Dec 08, 2014: Australian Fishing and Lifestyle Party

Unregistered Political Parties or Organisations

Australian Reform Party
Communist Party of Australia
Democratic Socialist Perspective
Net Effect Party
Progressive Labour Party
Socialism Web Site
Socialist Party Australia

cynickaobluda.com

Evropský chalífát.

Jiří Kobza, Mgr. nar. 1955 v Praze, vystudoval Přírodovědeckou fakultu Karlovy university, obor geologie, poté 2 roky postgraduál na VŠE Zahraniční obchod. Pracoval 12 let v PZO Strojexport v oddělení vývozu geologických prací na Stř. Východ. Pracoval v Jemenu a Egyptě, vedl pobočky

Strojexportu pro geologické projekty v Jordánsku a v Íránu. Po návratu do ČR pracoval pro české pobočky zahraničních firem a podnikal. Od roku 2000 do 2004 pracoval jako diplomat (nejprve obchodní rada, později jako Chargé d'Affaires) na velvyslanectví ČR v Teheránu.

Po ukončení diplomatické mise v Íránu ještě tam, další 3 roky podnikal, pak se přesunul do ČR, kde zřídil menší obchodní firmu, v oboru vína, kde podniká dosud. Rozvedený, dvě dospělé děti z prvního manželství, nyní žije s přítelkyní, se kterou má malou dceru. Ovládá angličtinu, němčinu, ruštinu, italštinu, perštinu. Zajímá se především o ekonomickou diplomacii a ekonomickou politiku, eurorealista.

Ve volném čase se věnuje svým koním, hudbě a historii. Jiří Kobza, bývalý diplomat, který dlouhé roky působil v islámských zemích a skutečně ví o čem mluví, vzkazuje: Pro všechny, vás, humanistické, multikulturní, soucitné, solidární, korektní a různé jiné, pomáhající duše, co se mohou přetřhnout, aby se nějak zavděčily „uprchlíkům“, vzkazují s plnou odpovědností:

Uvědomte si prosím, že podle Koránu, jste pro "každého, i toho nejmírnějšího muslima", jenom jejich služebníci a cokoliv pro ně uděláte, cokoliv jim dáte, je z jejich strany považováno a chápáno, ne jako pomoc bližnímu, ale za zcela normální povinnost otroka, vůči svému pánu!

Samozřejmě, že to začnou dávat najevo, až jich tady, v Česku, bude ještě trochu více a až se tady "zahnízdí". V okolních zemích EU, kde láska místních občanů, uměle vyvolaná tamními politiky, již "sklízí" své první plody. A to si uvědomte, kolik jich v Evropě zatím je!

Do roku 2020 počítají eurohujerí, že v Evropě bude cca. 60 000 000 těchto "dárečků"! Vaše soucitnost a milosrdenství vůči nim, jsou chápány a interpretovány Koránem, jako výraz ponížení, podřízenosti a přiznání nadřazenosti muslimů, nám, původním obyvatelům. Čím lépe a více jim budeme sloužit, tím více jich bude chtít přijet a užít si svých, navíc, dobrovolných otroků, ale zejména otrokyň.

Od malička jsou Koránem, v tomto vychovávání, takto je učí a nebude to nikdy jinak! Všichni, kteří uklidňujete, nebo dokonce se nám, původním obyvatelům vysmíváte, že není důvod se bát, kteří by jste nás chtěli soudit, dle svých, nových zákonů, jako fašisty, jste buď: totální kretění, nebo nehorší zločinci!

Muslimové, kteří již v Evropě jsou, jsou denně utvrzování, že to, co jim bylo do těch jejich makovic natlučeno, formou Koránu, se potvrzuje a zhmotňuje, že si mohou dělat skutečně co se jim zlíbí a slabošší bezvěrci, budou více a více tancovat, dle toho, jak oni budou pískat! Celá tato celoevropská tragédie, má vyústit utvořením, Evropského Kalifátu a zánikem původní Evropy. To, čemu po staletí, se znažili panovníci evropských zemí zabránit, za cenu statisíců životů zmařených ve válkách, proti islamizaci Evropy, pozvolna přichází. Zcela vědomě, vykalkulováno a podporováno vazalskými vládami, zemí EU. Plán, který se zrodil v hlavách, přímo patologických deviantů z USA, nezadržitelně pokračuje. Vaše až do nebe volající hloupost, k tomu nemalou měrou ovšem přispívá.

Až dějiny, zhodnotí, kdo měl pravdu. Naši vnuci a pravnuci nás ale za to rozhodně velebit nebudou! Tak už toho, propána, vy pitomci, nechte, nebo dostanete nás všechny, do takového maléru, z kterého se už nikdy, opakují nikdy nevyhrabeme!!!

PS: Vám, rozumným, nezmanipulovaným: Nenechte se v žádném případě, zastrašit těmito, s prominutím "vypatlanci". Nenechte se v žádném případě, manipulovat stávající politickou sebrankou. Všichni, bez výjimky, nemají žádné argumenty pro obhajobu svých lživých blábolů o pravdě a lásce. Absolutně jsou v koncích, neb tato katastrofa je spuštěna a je nezadržitelná! Naopak, fakta o tom, co se skutečně v Evropě děje, přímo internet zahlcují. A bude hůř. Dalece hůř. Je to jen a jen na nás přátelé, zda jim to dovolíme také u nás, v Česku!

Neexistuje nikdo, koho by někdo nepostrádal.

V loňském roce zemřelo na našich silnicích 252 lidí. Každý z nich byl něčí otec, matka, dítě, nebo přítel. Na našich silnicích neexistuje nikdo, koho by někdo nepostrádal. Pokud ale budeme spolupracovat, můžeme dosáhnout naší vize nula, zaměřené na zabránění vzniku úmrtí či vážných zranění. Další informace naleznete na stránkách towardszero.vic.gov.au